

El Soroll De Les Fonts

Revista Trimestral Sant Joan les Fonts
núm. 12 - setembre 1993. Exemplar gratuït

"El Soroll" viatja

Uns companys i simpatitzants de la nostra revista ens han fet arribar aquestes línies i una foto amb la nostra samarreta, sobre el seu viatge d'estiu, gràcies amics. Ja sabeu, si penseu anar de viatge, no us deixeu la nostra samarreta. (Si us comprometeu a explicar-nos alguna cosa del vostre viatge amb foto inclosa, us regalarem la samarreta).

NEW YORK, NEW YORK

No sabem si abans d'anar a New York teníem alguna idea prefixada sobre la ciutat: potser en el nostre cap hi havia la imatge creada pel món del cinema i de la televisió d'una ciutat model de modernitat amb l'estàtua de la llibertat, molts gratacels de vidre i grans avingudes.

Quan vam arribar a l'estació central situada en el cor de Manhattan, la primera impressió va restar de decepció en trobar-nos una ciutat bruta i fosca, amb unes clavegueres que llençaven fum des de dintre com demanant auxili en no poder suportar el pes d'aquesta gran illa.

Al matí següent, en un passeig per la cinquena avinguda vam poder comprovar que la història d'aquesta ciutat provenia del cel-luloide: l'Empire State Building, sense l'amenaça del King-Kong; "Tiffanys", una joieria com una altra però famosa pel film "Esmorzar amb diamants"; i una gran taca groga dins d'aquesta avinguda dibuixada pels taxis amb conductors més o menys perillosos que a "Taxi driver".

Per això no ens va impressionar tant el gran centre i constantment els nostres ulls es desviaven a mirar els personatges curiosos i estrafolaris de les variades "tribus" amb les que està repoblada aquesta gran illa: afros, asiàtics, semites, hispanos, i el grup privilegiat dels executius i el seu succedani, l'executiu amb sabatilles d'esport.

Aquests grups els veurem ballant amb els walk-mans posats, parlant sols, i sobretot vestits amb la roba que nosaltres acostumem a fer servir per anar per casa però amb la que mai no ens atreviríem a sortir pel carrer.

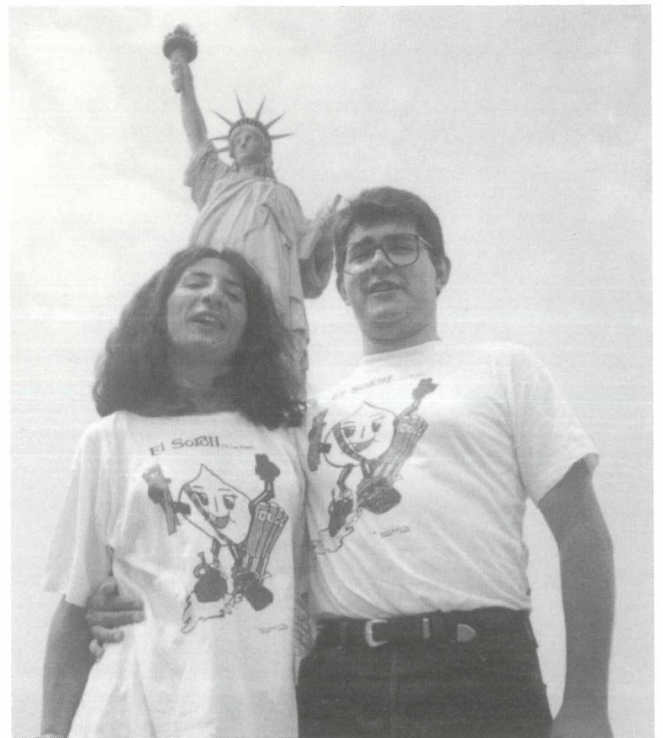
Al visitant que vagi a New York li recomanem que gaudeixi d'aquest gran aparador de gent que són els veritables protagonistes d'aquest film. I ens agradaria remarcar que tracti de passar-s'ho bé i no convertir-se en jutge com molta gent ha fet en la seva visita. Hem sentit comentaris de persones que diuen que els habitants de New York són uns "horteres", bojos i que no tenen bon gust. D'altres consideren que l'estil americà és superior al nostre i que hem d'aprendre d'un país tan modern.

Personalment pensem que el primer punt de vista ataca una cultura que simplement és diferent a la nostra i que per tant mereix un respecte. Qui pensa així no gaudirà del viatge i en tornar, donarà un petó al terra com si fos el Papa.

Els que defensen la segona opinió estan infravalorant

la seva pròpia cultura (tan rica), vers una altra de fora; són els que pensen que totes les coses de fora són millors que les nostres. Aquesta gent gaudirà tant del viatge que en tornar s'amargarà, ja que la realitat d'aquí no serà com la d'allà. Per tant, si ens ho permeteu, us aconselleríem que si visiteu aquesta ciutat ho fèssiu des d'un punt de vista neutral i que simplement penseu que us trobeu davant una cultura diferent. Si així ho feu, segur que gaudireu del vostre viatge.

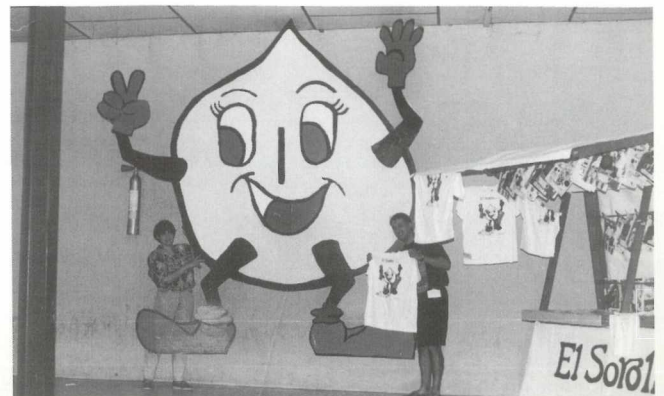
Pilar García Nieto
Jordi Moliner Rodríguez

La nostra goteta viatgera ha arribat, aquesta vegada, fins a Nova York.

"EL SOROLL DE LES FONTS" PRESENT A LA FIRA INTERNACIONAL

Sota la presència d'una gran "goteta", la revista "El Soroll de les Fonts" va participar en la Fira Internacional de Sant Joan les Fonts. Es va muntar un quiosc amb tots els números publicats fins aleshores (11 en total). També va ser un bon moment per presentar el número 11 i una samarreta, amb la nostra mascota, dissenyada per la nostra artista Nuri Gussinyer. Aquesta samarreta es va fer amb la intenció de recollir diners per contribuir al finançament de la revista. Encara en queden algunes, si en voleu una us podeu dirigir a qualsevol membre de la redacció o a l'Oficina de Turisme.

"El Soroll" va estar ben representat a la Fira Internacional.

Director / Cap de Redacció:
J. Carles Gómez Cacho

Administració / Publicitat:
Josep M. Rull
Jordi Sucarrats

Redacció:
Josep M. Pérez
M. Clara Sánchez
Esther Santaló
Nuri Gussinyer
Alfonso López del Valle
Joan Guirado
Jordi Valverde
Anna Mir
Pere Juanola

Dip. legal: GI-966-90

Fotocomposició:
Imatge i Lletra, s.l.

Impressió:
Dalmau Carles, Pla. s.a.

Exemplar gratuït
Tiratge 1.200 exemplars

REVISTA PATROCINADA PER
L'AJUNTAMENT DE
SANT JOAN LES FONTS

Portada:
Eudald Camps

La redacció no es fa responsable de les opinions expressades en els articles signats.

Nota de la Redacció:

Si algú no rep la revista puntualment al seu domicili, si us plau, poseu-vos en contacte amb nosaltres (Tel. 27 02 12).

ÍNDEX

Editorial	3
A cau d'orella	3
Sorolls d'un trimestre.....	4
Entitats	6
L'ajuntament informa	8
Col·laboracions i opinions	10
Lletres.....	11
Reportatge.....	12
Art	14
Esport i lleure	16
Turisme	19
Medi ambient	20
Salut	21
Música i marxa.....	22
Calaix de sastre	23

editorial

Ja estem de ple a la tardor, enrera queda l'estiu amb totes les seves festes, vacances... és hora de tornar a la nostra vida quotidiana, més o menys rutinària. Amb la nostra revista intentarem trencar, una estona, amb aquesta rutina.

Com sempre intentem comentar els temes que més han destacat durant aquests darrers mesos. Temes com la dimissió del director de l'Escola de Belles Arts, els resultats de les Fires Internacionals amb Ydes, una altra vegada el tema de la piscina coberta, el Torneig de les Entitats de futbol, etc.

També us parlem de la nostra "goteta", present a la Fira Internacional, i ara amb la possibilitat que tothom la pugui tenir, en forma de samarreta.

Animem, com sempre, a tots aquells que vulguin col·laborar d'una forma o altra, amb "El Soroll". Volem fer una revista tan plural com sigui possible, amb opinions de tota mena. En definitiva una revista de tots els santjoanencs.

Si algú té problemes per rebre la revista, poseu-vos en contacte amb nosaltres.

La propera cita serà al desembre.

J. Carles Gómez Cacho
Director

a cau d'orella

Passada l'eufòria de la Fira Internacional, queda ara decidir si es farà cada any o cada dos. El primer any sempre és el més dur perquè no existeix cap experiència, i un es pot "cremar". Però si surt bé sempre és una satisfacció. Abans de decidir-se a endegar-ho tot una altra vegada, caldrà fer-se algunes preguntes: ha estat positiu, de veritat, pel comerç i indústria de la nostra població?, s'han realitzat contactes o existeixen només projectes?, a la població d'Ydes els interessa realment?, seria possible alternar la fira un any a cada població i repartir-se els costos? Segurament hi hauran més preguntes, però per aquí es comença. Aviat sabrem la resposta.

Sembla ser que el tema de la piscina torna a ser protagonista a Sant Joan. Els números diuen que per uns vuit milions de cost d'instal·lació i per una mica més d'un milió al mes de manteniment, tindriem, per fi, una piscina coberta al nostre municipi. El problema rau en el manteniment mensual, que aniria a càrrec del CPS, ja que l'Ajuntament, de moment, només es vol comprometre a pagar el vuitanta per cent del cost de les obres d'instal·lació (el material -globus i complements- els cedeix la Federació Catalana de Natació). Qui té l'última paraula, segons el CPS, són els socis, que són qui els tocava el rebre. La cosa no està gens clara. Seria bo que dintre d'unes instal·lacions infrautilitzades i dirigides exclusivament a l'esport de competició n'existís una més popular, per a tothom.

La Redacció

sorolls d'un trimestre

Juliol de 1993

6 de juliol. Se celebra un ple a l'ajuntament on s'aprova, amb els vots en contra del grup CiU, la proposta d'acord sobre la variant de la Canya. La proposta aprovada per l'equip de govern (independents i PSC) preveu enllaçar directament la carretera del futur túnel de Bianya amb el giratori de la variant Nord d'Olot, al sector de les Cols. El projecte també inclourà la instal·lació de semàfors al centre el nostre poble per tal de reduir la velocitat dels vehicles.

El grup CiU va presentar una moció alternativa de traçat que consistia en la construcció d'un giratori a la Canya i a passar la carretera pel costat de Sant Joan, de manera que s'ajustés a la via natural del riu Fluvià i desemboqués directament a Castellfollit. L'oposició va rebutjar la proposta presentada per l'equip de Govern perquè, segons ells, el traçat d'aquesta variant aïllaria Sant Joan i la seva indústria de la resta de la comarca. L'equip de govern va respondre les crítiques de CiU argumentant que la proposta de futur de Sant Joan les Fonts s'havia d'orientar cap al turisme.

D'altra banda, en el curs d'aquest ple també es van presentar els comptes de la primera fira internacional de mostres.

8 de juliol. El patronat de l'Escola Municipal de Belles Arts de Sant Joan les Fonts, en una assemblea extraordinària, va escollir per unanimitat la professora Imma Ras com a nova directora del centre.

Imma Ras passava a ocupar el càrrec de directora després de la dimissió de Francesc Gómez, que havia estat al capdavant de l'escola més de 8 anys.

13 de juliol. La brigada municipal començava la construcció d'un itinerari turístic per la zona de colades basàltiques. Concretament, s'iniciaven els treballs de desbrossament dels voltants de la resclosa del Molí Fondo després d'haver acabat de construir l'escala d'accés a la zona de Buscarró.

Aquest projecte preveu condicionar un camí pedestre que s'iniciarà al cingle de fontfreda i acabarà al del Buscarró. A més, l'ajuntament també estudia aprofitar les restes de fàbriques i molins de les riberes del Fluvià i la riera de Riudaura com a mostra d'arqueologia industrial.

14 de juliol. L'Ajuntament senyalitzava totes les cruïlles i bifurcacions del terme municipal per facilitar els accessos i millorar la visibilitat en els punts de sortida de vehicles.

18 de juliol. Es va planejar i anivellar la carretera d'Aiguanegra perquè estava en molt mal estat a causa de la intensitat de les pluges de començament d'estiu.

24 de juliol. Van acabar les obres de construcció del passallís sobre la riera de Ridaura. Amb aquesta obra quedava enllestida la ruta de 20 quilòmetres que comença al pont medieval i s'acaba al veïnat de Ca l'Enric, a la Vall de Bianya.

24 i 25 de juliol. Una quinzena d'expositors de Sant Joan les Fonts van mostrar els seus productes a la població francesa d'Ydes, agermanada amb el nostre poble des de 1989. Els santjoanencs van exposar embotits, ceràmica, fusteria, treballs de pelleteria, tota mena de treballs manuals fets pels avis de la nostra llar, el procés de fabricació del paper per la papetera Torras i una gran exposició d'obres de pintors santjoanencs. Aquesta exposició de pintura constava de 35 obres de diferents artistes i una exposició paral·lela que reunia un nombre important de quadres dels reconeguts pintors santjoanencs Ventura Julià, Oliveras i Granados Llimona. A més, la pinacoteca d'Ydes va acollir una exposició de pintures del polifacètic artista santjoanenc, Alfonso López del Valle.

Els avis de la llar de jubilats van fer una desfilada per mostrar els seus vestits de paper. A la fira també hi van participar una dotzena d'expositors francesos.

El Didal

Carrer Francesc Caula, 1
SANT JOAN LES FONTS

FOTOGRAFIA
BRUNSO
DISENY

Plaça Major, 8
Telèfon 29 01 78
17857 **SANT JOAN LES FONTS**
(Girona)

sorolls d'un trimestre

31 de juliol. Se celebrà la festa del Barri dels Torrents, amb una gran èxit de participació tant al sopar com al ball.

Agost de 1993

10 d'agost. L'Ajuntament iniciava les obres de rehabilitació del casal d'avis de la Canya. Les obres permetran que els avis disposin de la totalitat de l'edifici on està ubicat el casal.

L'Alcalde de Sant Joan les Fonts anunciava que l'Ajuntament iniciaria aviat un seguit d'actuacions de millora de la urbanització d'Aiguanegra. Concretament, es pensa construir una xarxa de canalitzacions d'aigua potable, la pavimentació de la carretera d'accés i l'execució per fases de la totalitat el pla parcial de la zona.

11 d'agost. Es donen per acabades les obres de senyalització de la Roureda, a la Canya. Aquestes obres consistien en la millora de la senyalització i la construcció d'un passallís. Tot plegat permetrà solucionar els problemes de circulació que hi havia, fins ara, a la Roureda.

13 d'agost. Els avis del nostre poble van celebrar el tretzè aniversari del seu casal. Els actes de commemoració van incloure la inauguració dels treballs d'artesanía i de l'exposició de fotografies i documents retrospectius de l'escola municipal de Belles Arts.

15 d'agost. Les germanes caputxines de la Mare del Diví Pastor van deixar definitivament el nostre poble. Les germanes que quedaven van abandonar Sant Joan amb discreció i esperança i van convidar tots els santjoanencs a visitar-les en els seus nous llocs de destinació.

27 d'agost. En el decurs del ple municipal extraordinari l'Ajuntament va aprovar, per majoria simple, subvencionar un 80% del cost total de les obres de cobriment de la piscina municipal. La iniciativa va comptar amb els vots en contra de l'oposició (CiU) perquè, segons ells, no els havia estat facilitada la informació necessària.

La iniciativa de cobrir la piscina va sorgir arran d'una oferta de la Federació que ofería 7 milions i escaig, que és el que costen els globus i la maquinària. Ara bé, calen encara uns 8 milions més per poder adequar la piscina. D'aquests 8 milions, l'Ajuntament s'ha compromès a pagar-ne el 80% sempre que el club signi un document on es comprometí a afegir-hi els diners que falten i a cobrir els costos de manteniment de la piscina coberta durant uns quants anys.

De moment, però, encara no hi ha res ben decidit i el CPS continua negociant amb l'Ajuntament. De tota manera, els socis són els que tindran l'última paraula quan la junta directiva del club convoqui l'assemblea.

29 d'agost. L'Ajuntament decideix, per unanimitat, anul·lar els acords pels quals es determinava una rescissió de contracte a l'empresa Grossen SA per la cessió d'uns terrenys destinats a la construcció d'una gasolinera.

L'estació podria estar en funcionament el mes de setembre. Per la seva banda, l'empresa Grossen ha penjat en el tauló d'anuncis de l'Ajuntament una oferta de 4 llocs de treball.

El dia 3 i 4 de setembre, ens van visitar els membres del comitè de festes de Larnac població que depèn del municipi d'Ydes, aquesta visita entra dins el programa d'intercanvis entre Ydes i Sant Joan les Fonts.

M. Clara Sánchez

C. Bonfill

c/ Lliberata Ferrarons, 37 - Tels. 29 12 52 - 69 04 60
17857 **SANT JOAN LES FONTS** (La Garrotxa)

Sant Antoni, 15
Tel. 29 07 42
SANT JOAN LES FONTS

entitats

COL·LEGI PÚBLIC "CASTANYER"

L'APA

Esperant que tothom hagi gaudit d'unes bones vacances, tornem altra vegada a l'activitat i de moment només ens cal recordar el que varen fer fins aquest mes de setembre que és quan començarà el nou curs escolar.

Per finalitzar la temporada, el dissabte 29 de maig, es jugà un partit de bàsquet entre els equips masculí i femení en el Club Polisportiu i seguidament lliurament de medalles als jugadors i també als entrenadors.

El 6 de juny tingué lloc l'Acte d'Homenatge a les Germanes Caputxines del Parvulari Mare del Diví Pastor, ja que fou l'últim curs que estaren entre nosaltres. Del qual cal remarcar la gran assistència en cada un dels actes: Missa Solemne, Dinar de Germanor al Col·legi Castanyer i acte d'Homenatge al Centre Sòcio-cultural. Volem agrair a l'Exc. Ajuntament i a totes les persones i entitats que d'una manera o altra varen col·laborar amb nosaltres perquè esdevingués una festa ben recordada.

El divendres 11 de juny, els nens del parvulari varen anar d'excursió al Mas Espuña de Begudà, on visitaren una granja de vedells.

El diumenge 13 de juny, els nens i nenes que ballen a l'Escola de Dansa Folklorica de la Garrotxa participaren en el programa de fi de curs de l'escola, que tingué lloc al Teatre Principal d'Olot, sota el lema "La dansa més bonica del món".

El 18 de juny tingué lloc la festa de final de curs del parvulari on hi hagué berenar per a tothom i un grup d'animació que deletà els petits.

Amb motiu de la 1a Fira Internacional de Mostres organitzada per l'Excl Ajuntament de Sant Joan, l'Associació de Pares també hi participà.

El divendres 22 tingué lloc la festa de fi de curs al Col·legi Castanyer i l'acomiadament dels alumnes de 8è. Al vespre gran ball de fi de curs a la carpa.

Dins els actes de la Festa Major, el Pomell de Flors del Col·legi Diví Pastor ballaren el tradicional "Balla-balla" a la plaça. (A partir d'aquest any l'Escola de Dansa Folklorica de la Garrotxa garanteix la continuïtat d'aquesta dansa). També assistiren al recital que tingué lloc al Centre Sòcio-cultural a càrrec de la Coral Aiguaneix.

Tal com ja estava previst, en el mes d'agost, les germanes ens comunicaren els seus llocs de destinació: la germana Ma. Pietat Prieto i la germana Teresita Castelltort a Premià de Mar, la germana Felicitat González a Madrid.

El 25 del mateix mes assitírem al debat: "Educació: estem a nivell europeu?", al Casal Marià, organitzat pel Col·lectiu de Mestres de la Garrotxa.

Per finalitzar voldria donar les gràcies als membres de la junta que ens deixen i recordar que han estat uns grans companys i col·laboradors.

Fins al pròxim "Soroll".

COMISSIÓ DE FESTES BEGUDÀ

Aquest any la Comissió de Festes ha quedat molt petita, tot i així amb l'ajut del poble i de l'Excl Ajuntament hem pogut tirar endavant.

Vam organitzar la quarta arrossada, el dia 23 de maig. Els actes van ser una missa, a les dues l'arrossada i després un animat ball amenitzat pel conjunt Ecuador. Per les persones del poble de 65 anys o més, el dinar va ser gratuït. Va assistir molta gent de Begudà, Sant Cosme i de fora del poble. Per la festa major, els actes van ser: el dissabte, primera trobada d'acordeonistes de la Garrotxa i del Ripollès, concert homenatge a Pere Blanc de Beget, on es van aplegar més de sis-centes persones. L'ajuntament i la comissió de festes van lliurar plaques commemoratives als acordeonistes. Vam tenir la participació de Ràdio Sant Joan i del *Diari de Girona*.

El diumenge es va fer ofici solemne amb ofrena floral, una sardana, vermut amb coca i vi ranci i seguidament el ball d'en Cosme i l'Eulàlia. A la tarda hi va haver una exhibició sardanista de Sant Jaume de Llierca amb berenar per a la mainada i ball amenitzat per la Cobla Olotina i el conjunt Band-7.

El dilluns per acabar es va fer un ball pel conjunt Novel i es va oferir un pica-pica per a tothom.

La Comissió de Festes de Begudà

CASAL DELS AVIS

Històries per dormir: La dama d'or i el cavaller daurat

Diuen (no sé perquè) que el que es promet és deutà. Avui dia comprenc totes les suspensions de pagaments. És clar, també diuen que el prometre no fa pobre. En fi, tot està ple de contradiccions. Ara bé aquí arriben els Avis de Sant Joan i diuen: "Ja que ho prometerem ho complirem". Així que amb l'espasa enlairada diem: "endavant amics, la força és nostra". I aquí va la història de "La dama d'or i el cavaller daurat". Un dia sorprenentment ens arribà una gran i simpàtica carta amb un contingut tan festívol que ens animà, entre les seves idees i les ganes, que nosaltres havien de fer la vida agradable als pensionistes a fer la gran festa de la gent gran i entre els actes més agradables de la festa, elegir la dama d'or i el cavaller daurat. La carta portava el segell del Casal dels Pensionistes i Jubilats de Besalú, o al contrari, pel cas és el mateix, com diuen en matemàtiques. Reconxu, ja em torno a embolicar, ja torno a barrejar, garces amb perdius. Cony d'avis sempre marxem amb un peu fora camí. En fi la carta portava aquest encapçalament: "Estimats amics, ens permetem sotmetre a la vostra consideració una proposta, cal dir que totalment honesta. (Comencem bé veritat?). Abans d'entrar concretament en matèria, és precís fer una mica d'història o de rotllo:

"El valor i la importància dels anys"

- Bo veritat?... "Vinga pareu atenció i seguïu lle-gint, conxu!

entitats

– Heu parat a analitzar la influència del temps sobre totes les coses? Un vi es fa bo, adquireix solatge amb els anys. La fruita és bona i requereix el temps en l'arbre; verda fa mal de ventre. El pernil també a d'ésser ben curat, gaire tendre sembla una goma d'esborrar, salada. Els pollastres fabricats en granges no tenen res a veure amb els de pagès que durant temps han fet el pica-pica... I ja n'hi ha prou de gastronomia.

– Ja comença a ser interessant tot, eh? Pensem en un altre concepte: una casa de pedra amb façana de sille-ria, cairats de roure o de melis... és molt més preuada i valorada que un habitatge protecció oficial la protecció del qual és relativa, ja que moltes tenen goteres i altres s'han esquarterat per un esternut del veí. Una calaixera isabelina o de Lluís XIV... val moltíssim més que una de fòrmica feta en sèrie, que no vol dir *en serio*. Una porcel·lana antiga que pertany a una dinastia xinesa, val també, molt més que un grup de vaixelles completes de la Bisbal, tot i que la Bisbal dominen la ceràmica i ho fan molt bé. I continuem: una pintura rupestre, un retaule antic, una obra d'art, un pergami, un segell primitiu... la faixa del puro que va encendre Neró amb l'incendi de Roma, l'arpa que tocava i sobretot les que tocava als altres... I això no s'acabaria mai.

Ja sabem que podeu argumentar que, el peix ha d'ésser fresc, la tele en color i comandament a distància, les dones joves, etc. Sense voler aprofundir i pregant-vos que no ens feu la punyeta amb filosofies, us diem que no sols de peix viu l'home, encara que sigui molt sa, que la tecnologia se'ns fot la personalitat i que de noies moníssimes i boníssimes n'hi ha moltes i de senyores de 100 anys, molt poques. I prou d'aquesta qüestió. Ara anem a parlar seriosament. Criem que trobeu molt simpàtic l'acte popular que molts pobles celebren cada any nomenant la seva pubilla. Aquest guardó és fins i tot una motivació per les noietes que fan créixer les seves gràcies, bellesa, femineïtat, simpatia, dinamisme, col·laboració, etc. Així mateix hi ha localitats que nomenen el seu hereu amb sentit de l'humor i una mica de conyeta que no deixa de ser molt "guai" com es diu avui. I ara venim nosaltres els *carrosses*, els que tenim el privilegi dels anys i de l'experiència amb tots els pros i contres i ens preguntem molt seriosament: "Què carai!, per que els jubilats no podem nomenar els nostres hereus i pubilles, els nostres guapo i guapa i sobretot la nostra Dama d'Or i el nostre Cavaller Daurat? O és que ja estem fets una croqueta? No us heu fixat que hi ha senyores madures que només de mirar-les ens fan venir saliva a la boca? I algun senyor

que ja entra en saó i que net i planxat encara fa trenta centímetres de goig?

Aquesta simpàtica carta continuava amb les idees més escaients per posar en marxa el millor sistema per elegir els nostres brillants i guapos i ens recomanava començar el més aviat possible ja que el temps se'ns feia curt d'un cap. Anava signada per dos dels membres de la Junta del Casal de Besalú, el relacions públiques i el seu president, i per manca d'espai en la nostra col·laboració en aquesta revista, hauré de resumir una mica. Caldrà que em perdonin els autors i vosaltres els que la llegiu, ja que perdrà qualitat, però manyacs la força obliga. La idea fonamental era que cada casal de les nostres comarques o províncies nomenés la seva pubilla. Quan tots els pobles tinguessin la seva Dama d'Or i el seu Cavaller Daurat, es procediria a fer la festa grossa i en un lloc adequat nomenar els més brillants de les nostres contrades i així anar fent, fins arribar a Hollywood. Els autors de la idea donaven clarament nostres de democràcia i la millor manera perquè no hi haguéssim, entre nosaltres, discrepàncies per la pela, perquè de seguir tot el programa els guanyadors absoluts allà en el país de les grans "pelis", podrien fer una fortuna i seria llàstimos i no gaire bonic que després de fer el treball nosaltres i la idea d'ells, quedéssim amb un pam de nas. Nosaltres, la Junta del nostre Casal, ens entusiasmàrem de seguida, i vinga a la primera ocasió ja els elegirem i des de llavors fins ara tres parelles han estat elegides, però llàstimosament, sols els inventors ens han seguit. I és clar, amb aquesta poca quantitat de Dames d'Or i de Cavallers Daurats, no podem pas anar a Hollywood. Però qui sap dintre uns anys els que ara presumeixen de joves tindran més possibilitats i més marxa i arribaran allà on nosaltres no hem pogut, per falta de mitjans. Bé, ara, per finalitzar la història de com se'ns va ocórrer fer la Gran Festa de la Gent Gran, fou aquesta carta la dona-llum per obrir el camí que ens ha portat fins avui dia. Amb una VII Desfilada de Vestits de Paper, dues grans festes, unes trobades de germanor amb altres Casals de la Garrotxa, una munió de col·laboracions amb tot el què ha calgut i amb l'esperança, si la crisi ho permet, de seguir amb el nostre camí, per arribar a la meca del cinema i fer rics tots els pensionistes de la comarca.

Així acaba tal com va néixer la nostra festa i dir-vos que els avis del nostre poble de girecs sí que en som però molt collonuts. He dit.

Pel nostre Casal, Joan Gutsens i Prats

**AIGUA
GAS
CALEFACCIÓ**

Ptge. de Barcelona, 11 - Tel. 29 01 83
17857 SANT JOAN LES FONTS

**AUTO REPARACIÓ
J. GUIX I MIR**

AUTO REPARACIÓ
Reparació en general de l'automòbil.
Diesel i gasolina

c/ Paperers, 9. Tel. 29 10 98. SANT JOAN LES FONTS

L'ajuntament informa

Llar municipal d'infants (Mare del Diví Pastor)

Després de dos anys de funcionament sota els auspicis municipals, i amb el nostre interès d'anar millorant el nombre i la qualitat de les prestacions que es donen, s'ha considerat adient fer una ampliació de les que en aquest moment hi ha a la disposició dels usuaris.

És per això que s'ofereix un nou servei de guarderia per als alumnes de les Escoles Castanyer, d'edat compresa entre els 3 i els 6 anys. Aquest servei comprèn: Guarderia. Recepció dels nens a partir de les 7.30 hores. Se'ls guardarà i entretindrà fins a les 9.30, en què seran traslladats a l'Escola Castanyer.

Es procedirà a la recollida dels nens a les Escoles a les 5 de la tarda, restant oberta la guarderia fins a les 7 del vespre.

Liquidació del pressupost per capítols.
Ingressos:

	Previsions Inicials	Previsions Definitiv.	Drets Reconeputs	Total	Recaptació		Pendent Cobrament	Comparació Dret/Prev.
					Dev. In.	Neta		
1:	61.552.262	61.552.262	55.024.800	47.803.139	85.461	47.717.678	7.307.122	-6.507.462
2:	5.561.361	5.561.361	3.149.691	2.786.330	0	2.786.330	363.361	-2.411.670
3:	41.590.000	41.590.000	36.674.054	23.840.268	0	23.840.268	12.833.786	-4.915.946
4:	31.500.000	31.500.000	36.790.773	34.779.729	0	34.779.729	2.011.044	+5.290.773
5:	100.000	100.000	687.956	436.373	0	436.373	251.583	+587.956
7:	17.215.377	17.215.377	13.459.158	10.094.369	0	10.094.369	3.364.789	-3.756.219
9:	50.001.000	50.001.000	50.000.000	50.000.000	0	50.000.000	0	-1.000
	207.500.000	207.500.000	195.786.432	169.740.208	85.461	169.654.747	26.131.685	-11.713.568

- 1 = Impostos directes
- 2 = Impostos indirectes
- 3 = Taxes i altres ingressos
- 4 = Transferències corrents

- 5 = Ingressos patrimonials
- 7 = Transferències de capítols
- 9 = Passius financers

Despeses:

	Crèdits Pressupostaris			Obl. Recon. Netes	Romanents Crèdit	Pagaments Ordenats	Obligac. Pendants	Pagaments Líquids
	Inicials	Modificac.	Definitius					
1:	54.016.896	+1.000.000	55.016.896	52.506.174	2.510.722	52.194.174	312.000	52.194.174
2:	50.091.500	-1.968.500	48.123.000	46.728.664	1.394.336	41.806.670	4.921.994	41.806.670
3:	29.524.872	-9.712.452	19.812.420	19.782.950	29.470	19.782.950	0	19.782.950
4:	22.599.018	+16.547.370	39.146.388	38.457.500	688.888	36.645.913	1.811.587	36.645.913
6:	12.452.259	+1.896.030	14.348.289	11.063.400	3.284.889	8.895.979	2.167.421	8.895.979
9:	38.815.455	-21.579.069	17.236.386	17.229.671	6.715	17.229.671	0	17.229.671
	207.500.000	-13.816.621	193.683.379	185.768.359	7.915.020	176.555.357	9.213.002	176.555.357

- 1 = Despeses de personal
- 2 = Despeses de béns corrents i serveis
- 3 = Despeses financeres

- 4 = Transferències corrents
- 6 = Inversions reals
- 9 = Passius financers

PUB - OLOT
LUCKY LUKE
Cervesa Whisky Música

electromuntatges
REVI S. A.
 Ctra. d'Olot, 7
 17858 **SANT JOAN LES FONTS**
 Tel. **34 - (9) 72 - 29 08 52 / 29 05 85 - Fax 29 05 92
LA GARROTXA

L'ajuntament informa

Resultat pressupostari:

1. Drets reconeguts nets.....	195.772.172
2. Obligacions reconegudes netes	185.768.359
3. Resultat pressupostari (1-2).....	10.003.813
4. Desviacions positives de finançament	0
5. Desviacions negatives de finançament	0
6. Despeses finançades amb romanents líquids de tresoreria 0	
7. Resultat d'operacions comercials.....	0
8. Resultat pressupostari ajustat (3-4+5+6+7) ..	+10.003.813

Festa Roser 93 Ingressos:

Subvenció Ajuntament.....	1.000.000
Barra dissabte nit.....	219.795
Barra diumenge	20.400
Taquilla dissabte nit	262.680
Total ingressos	1.502.875

Despeses:

Orquestres	
Conjunt Ebano's.....	325.000
Drac Màgic	225.000
Blanes Orquestra	425.000
Barra	
Coca.cola	41.544
Carbòniques	54.098
Oliveres	34.026
Gel	6.000
Programes i publicitat	
Impremta Delta	44.500
Ràdio Olot	25.000
Altres	
Rams de flors	9.000
Drets d'autor	21.327
Guardes seguretat.....	54.000
Cial Valeri.....	2.557
Embotit i pa	2.140
E. Municipal Belles Arts	5.000
Sopars i dinars	
Can Manel	22.000
Vermut piscina	25.440
Can Falguera	9.830
Esperança	12.600
Total despeses	1.344.062
Total ingressos	1.502.875
Total despeses	1.344.062
Diferència.....	158.813

Festa Major 1993 Ingressos:

Subvenció Ajuntament.....	2.545.000
Barra 19-20	49.500
Barra 22	13.000
Barra 23	166.300
Barra 24	238.000
Barra 25	47.900
Barra 26	63.900
Rifa Quadre 24	45.000
Arrossada	80.000
Trofeus.....	37.900
Publicitat programa festa.....	239.500
Coca (Tavil)	100.000
Total ingressos	3.626.000

Despeses:

Orquestres	
Conjunt Omega.....	120.000
Orquestra Amoga.....	400.000
Orquestra Costa Brava	500.000
Conjunt Montecarlo.....	250.000
Swing Grup	275.000
Conjunt Continental.....	275.000
Duet Novie Swing	30.000
Amics de Molló	20.000
Pirotècnia Igual	400.000
Principal d'Olot (concurs colles).....	75.000
Xevi (homenatge a la vellesa)	25.000
Restaurants	
Can Manel	18.700
Can Rovira	27.150
Esperança	43.675
Follet Rauta.....	15.688
Cal Rei	9.200
Can Falguera	9.825
Barra	
Coca-cola	107.307
Carbòniques	135.539
Oliveres	138.291
Gel	9.000
Altres	
Coca	66.462
Banda i regals pubilles	37.960
Rams de flors	30.000
Trofeus	104.797
Propina focs	2.000
Arrossada	100.200
J. Dorca	7.786
Ferreteria Anna	1.945
Impremta.....	194.975
Vasos vi dolç	1.800
Drets d'autor	43.992
Pantalons Gegantí	7.100
Ballada gegants (Roser-Major)	32.000
Electricitat (F. Roser).....	7.500
Publicitat Ràdio La Vall	3.000
Total despeses	3.525.892
Total ingressos	3.626.000
Total despeses	3.525.892
Diferència.....	258.921

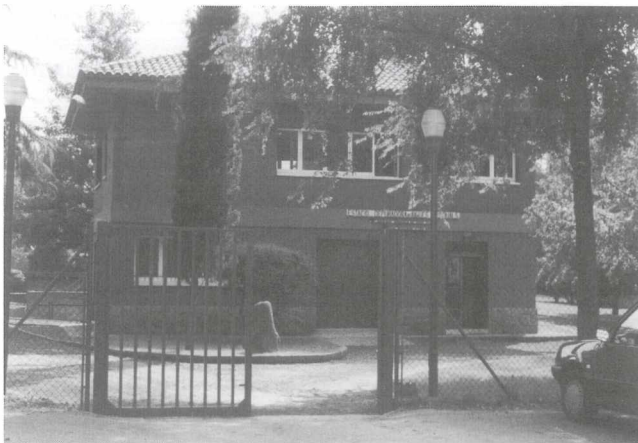
col·laboracions i opinions

La depuradora de la Canya

Depurar vol dir fer pur, fer net, fer transparent, fer cristal·lí.

Per contra, ennegrir vol dir fer negre, fer brut..., pol·lucionar, contaminar, empastifar.

Abans, en aquell temps, es va emplaçar la nostra depuradora al bell mig –o al costat, és igual– d'un paratge esplèndid, encantador, meravellós: la roureda de Cuní, amb la garantia que l'aigua que d'aquella depuradora en sortiria la podríem tastar, la podríem beure i fins i tot assaborir amb una delectança sense igual. Aquest era el gran repte d'allò que havia de ser una gran obra, el resultat miraculós d'un gran avenç científic. Sí, sí, tothom, davant del fet, va quedar-ne com enlluernat, embadalit, bocabadat i tots aquells veïns de La Canya ens ho vam ben creure, perplexos, amb la cua entre cames i amb una fe cega com tancant els ulls. Però, amics, al cap de poc temps del funcionament del que hauria de ser una obra sinistra va ser quan van començar els maldecaps. Denúncies i més denúncies a la premsa quotidiana, peixos morts pertot arreu, una aigua negra com el sutge que a voltes baixava desbordant-se del cabdal. Tothom, una vegada més, va

Depuradora de La Canya.

confiar en les crítiques, aquelles que evidenciaven un fracàs, un rotund fracàs; es van imprimir esqueles, la gent es va manifestar, es va deixar la premsa plena de fotos espantoses... Allò era el començament d'un malson que no s'acabaria, d'un malson que encara avui continua.

I, doncs, la gent va quedar burlada, enganyada, va començar a ser suspicax... ja no es refiava de res. Les disculpes, les explicacions oficials no convencien davant de tanta mort, de tanta desolació. La riera de Riudaura era morta, perquè eren morts els seus peixos, els seus serpents, les seves granotes. La riera llençava el crit al cel i clamava: pudor, pudor i més pudor. Continuaven les queixes, els laments, tothom contemplava el pobre riu amb pena, amb consternació. Tots ens preguntàvem: "Tornarà a ser el d'abans?". I els pobres pagesos que rebien les seves negres aigües creien que sí. Desitjaven, ho desitjaven amb tota la força, que l'aigua tornés clara, neta i suau. Més que res ho demanaven pel seu bestiar, per les seves gallines, per les

seves oques, pels seus ànecs... Però, no; ells prou que esperaven, però el riu continuava malalt, no sabien què passava i el riu continuava vomitant escuma i residus, residus i escuma; escuma, residus i detergents.

I així fins avui. "On és el nostre riu?". "Què se n'ha fet?". El tenim mort i enterrat: aquesta és la resposta. Avui dia, només es pensa el pitjor. Les crítiques, les queixes, semblen impotents. Només resta la impotència i la recança per un riu que havia fet les delícies del poble. Impotència i disbarats: Ja n'hi ha prou! Alço la veu i dic prou! La denúncia ha de continuar, continua.

L'aigua del riu Riudaura és un femer. Pot ser això? No, no pot ser.

Des d'aquí i per la part que em toca vull fer-me ressò d'aquest fenomen i faig una crida explícita, serena, però contundent, als dos regidors de Sanitat dels ajuntaments respectius de la Vall de Bianya i Sant Joan les Fonts perquè davant d'aquest fet intolerable i insostenible es preocupin des dels seus respectius càrrecs de cercar causes i conseqüències, determinar els fets i buscar-ne solucions.

Si els culpables de la intoxicació del riu són determinades fàbriques o empreses olotines que llencen residus que no es poden depurar, que es cerqui una entesa entre aquestes i els organismes governamentals competents o ajuntaments.

Ja fa massa temps, massa anys, que estem silenciant un problema massa greu perquè no pugui ser resolt amb eficàcia i satisfacció. Ja fa massa que dura tot això. I és una vergonya, simplement, per part d'uns i dels altres de no informar sobre l'estat de la qüestió i de determinar-ne les possibles solucions en un termini que no hauria de ser massa llunyà. El poble té el dret a ser informat.

Si els respectius ajuntaments implicats –inclogui's el d'Olot– no arreglen això que és cabdal, visceral, per a la salut i el vigor del poble de La Canya: que és el que fem? En què passem el temps? Jo ja sé que els ajuntaments fan i desfan, que s'esforcen i treballen i que hi ha bona voluntat per solucionar els problemes i millorar l'entorn; però, permeteu-me, aquest és un problema que ja no podem negligir per més temps.

Em sembla, doncs, que s'hauria de cercar una entesa entre totes les parts implicades i garantir al més aviat possible unes aigües netes i clares tal com hauria de ser.

I amb aquests exemples, la Generalitat vol establir a hores d'ara, a través de la seva Junta de Sanejament, un pla de depuradores a tot el territori català, em pregunt: Que potser hem de riure, senyors? Què és el que ens espera? Us sembla, potser, que hi ha prou garanties? No, no, certament. El que és tot això és un patafi: almenys els resultats així ho demostren. Jo diria: una mica més de consideració i de respecte. En una paraula: més seriositat.

Em sembla que aquest és un tema delicat, però que pot demostrar, si es resolt favorablement, de la bona marxa i la bona gestió dels nostres ajuntaments –com han vingut demostrant en altres aspectes. Crec que val la pena, i un cop solventat el problema tots ens sentirem més satisfets i més complaguts. Gràcies.

Josep Masllorens

lletres

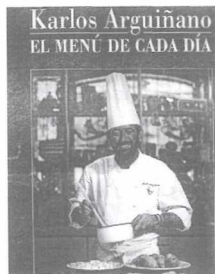
El plaer de llegir

"Els nens no llegeixen ja que els grans no els donen exemple i els grans tampoc no ho fan perquè ningú no els va acostumar a llegir quan eren petits..."

...allò millor que pot fer-se per iniciar-se en el costum de la lectura és buscar un llibre que resulti molt atractiu i que sigui relativament el que ens agrada; a continuació us detallem alguns dels llibres que darrerament han tingut molt ressò i que podreu trobar a la nostra biblioteca.

Karlos Arguiñano. *El menú de cada dia.*

La cuina s'ha posat de moda, gràcies a una figura entranyable i comunicativa, un comunicador amable i directe, algú que amb humilitat es posa al costat de la mestressa de casa, a l'altre costat del fogó, apareix en escena Karlos Arguiñano, el qual el podem veure cada dia per la petita pantalla i ara a més el podem trobar en aquest llibre de receptes de cuina.

José Luis de Vilallonga. *El Rey, conversaciones con D. Juan Carlos I de España.*

El Rey es un llibre extraordinari per molts motius. Per un costat, perquè conté nombroses revelacions històriques i abundants fotografies inèdites de l'àlbum personal de D. Juan Carlos I de Espanya. Però sobretot, perquè la seva existència es deu a una decisió singular del monarca espanyol, que va accedir a rebre a la Zarzuela a José Luis de Vilallonga per concedir-li una llarga sèrie d'entrevistes, que constitueixen la columna vertebral d'aquest llibre.

José Luis de Vilallonga

EL REY
CONVERSACIONES CON
D. JUAN CARLOS I DE ESPAÑA

Santiago Aroca. *El gran engaño, La guerra del Golfo, La implicación española.*

En aquest llibre el lector no hi trobarà un contè d'històries bèl·liques. La guerra del Golf va començar molt abans que caiguessin sobre Bagdad les primeres bombes, ja que durant mesos els Estats Units van teixir una maranya d'aliança que inevitablement va conduir cap a la guerra. En aquest llibre es donen a conèixer les claus secretes de la guerra, fins a quin punt hi va intervenir Espanya i com hi va estar implicada i les raons per les quals Sadam Hussein es va veure en el centre d'un conflicte que ha destruït Iraq.

interpretava amb la seva viola de gamba, que només compartia amb les seves dues filles i un selecte grup d'amics.

Robert Saladrigas. *El sol de la tarda* (Premi Sant Jordi 1991).

Una novel·la d'amor?, la narració d'un adulteri?, una visió despullada de la sexualitat? El sol de la tarda és una agosarada novel·la que no vol deixar indiferent cap lector.

Josep Lorman. *Ebre avall.*

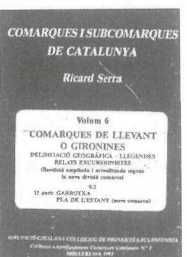
Ebre avall narra l'aventura d'un grup de nois i noies que recorren, amb una barca pneumàtica, el curs del riu Ebre des de la capçalera fins a la desembocadura. Al llarg del viatge fluvial, les relacions entre ells passen per moments difícils, però també viuen instants inoblidables. Les situacions inesperades els fan plantejar-se la seva actitud envers els diferents aspectes de la societat actual i les formes de vida modernes.

Teresa Lario i Domènech

Recentment s'ha publicat *Comarques i subcomarques de Catalunya* volum 6.1: "Garrotxa i pla de l'Estany: Delimitació geogràfica-Llegendes-Relats excursionistes". L'ha escrit, com els volums anteriors, en Ricard Serra i Feu, de l'Agrupació Catalana Colldejeu de Promoció Excursionista, de Mollerussa, amb la col·laboració d'altres socis d'aquesta entitat que va començar fa 19 anys.

Tres fonts d'informació han fet possible aquesta obra, la que millor estudia actualment els límits d'unes comarques amb les altres, i les subcomarques i rodalies que les formen: molts anys de viatges i excursions, la informació d'alguns ajuntaments i el buidatge de fitxes dels 2700 llibres de temàtica "Aprofundiment Comarques Catalanes". Les llegendes i relats excursionistes enriqueixen la informació de cada subcomarca o rodalia i fan el llibre més llegible. Els propers volums (6.2, 6.3 i potser 6.4), estudiaran la resta de comarques de llevant o gironines. Ja publicats els volums 1 a 5 amb la resta de comarques catalanes. El llibre és editat per l'Agrupació Catalana Colldejeu de Promoció Excursionista (A.C.C.P.E.) i en fa la distribució Liber Europea Distribucions-Av. Puig i Cadafalch, 195-197 Mataró. En venda a les principals llibreries de Catalunya.

Pascal Quignard. *Tots els matins del món.*

L'únic refugi del senyor de Sainte Colombe quan va morir la seva esposa, l'any 1650, va ser la música, i més concretament les bellíssimes tonades que componia i

La Redacció

reportatge

Problemàtica a l'Escola de Belles Arts? Parlen Francesc Gómez, Imma Ras i Ermel Solà

L'Escola de Belles Arts ha tingut sempre un apartat reservat, com a entitat en particular, però aquesta vegada ha passat a ser el tema del reportatge central de la revista. El motiu ha estat el canvi de direcció de l'Escola, que s'ha cregut oportú de reproduir en les nostres pàgines amb les diverses opinions dels tres membres més afectats.

L'Escola ha estat des dels seus inicis una institució amb característiques remarcables, com poden ser, el fet d'haver estat la primera escola de Belles Arts en els pobles de la nostra comarca,

Entrada de l'Escola de Belles Arts.

exceptuant, és clar, l'Escola de Belles Arts d'Olot, aquest fet ha estat molt ben acollir pel poble, poble on el nombre de persones que es dedica d'alguna manera a l'art és bastant considerable. Fet evident remarcat i considerat pels tres entrevistats. Però l'Escola ha canviat de direcció, després de vuit anys, Francesc Gómez, ha presentat la seva dimissió, i les causes d'aquesta, tot i que els mitjans de comunicació van reproduir en el seu temps un escrit on es donava com a motiu principal d'aquesta resolució, les diferències existents entre l'actual ex-director de l'escola i el president del patronat de Belles Arts i regidor de cultura de l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, els testimonis dels tres personatges han deixat el tema ben apartat, negant que fos aquesta la causa de la dimissió del càrrec.

Francesc, Imma i Ermel han contestat un seguit de preguntes, en les quals s'intenta esbrinar: Quines han estat les causes principals de la dimissió d'en Francesc?. Quin criteri s'havia seguit per l'elecció de la nova directora?. Com acollia l'Imma el seu càrrec?. Quina seria l'activitat d'en Francesc dintre l'Escola?. Quins eren els fets negatius i quins els positius, experimentats per l'Escola al llarg de la seva existència?. Quins canvis serien interessants de reproduir?. Quina ha estat l'acceptació del poble?. Quines noves perspectives s'apunten a l'Escola?. Com reacciona el poble de Sant Joan davant les seves activitats?. A totes aquestes preguntes han constatat tots tres.

Francesc Gómez, director de l'Escola de Belles Arts durant els darrers vuit anys, va presentar la seva dimissió al càrrec, que havent-se tractat degudament en un ple, va ser finalment acceptada, tot i que el conjunt dels membres del patronat va demanar-li que recapacités sobre la seva decisió. Però en Francesc ja havia decidit, tenia unes raons clares per dimitir, i n'assenyalava les principals: el cansament "vuit anys són suficients", i la necessitat (relacionada amb la necessitat d'un canvi de direcció com una activitat necessària per al bon funcionament de l'Escola). En Francesc mostra l'acceptació de la nova directora, de qui no vol fer un judici precipitat, ja que no ha tingut temps de desenvolupar el seu càrrec.

L'ex-director continuarà dintre l'Escola desenvolupant la tasca de professor, que ja compartia amb la de director, perquè en tot moment ha assenyalat el positiu de l'Escola de Belles Arts, manifestant que no ha aparegut cap punt negatiu, al contrari, assenyalava la bona comunicació entre els diferents professors, la seva qualitat i el bon funcionament com a equip, l'acceptació per part del poble, demostrada sobretot en les exposicions organitzades per l'Escola, així com actes diversos. Per últim, en Francesc expressa: "No crec que dimitir al cap de vuit anys es pugui interpretar com un fracàs, considero que ja he fet la meua feina, i és positiu donar pas a un canvi de direcció".

L'Imma ha estat alumna de l'Escola de Belles Arts durant un seguit d'anys, en els quals s'ha demostrat la seva dinàmica i col·laboració. La nova directora ha acollit el càrrec amb molt il·lusió, ja que es manifesta com una persona molt motivada pel món de l'art. L'Imma, com en Francesc, ens expressa la positivitat de l'Escola, i n'assenyalava com a únic punt negatiu la falta d'espai. La tònica que l'Escola pensa seguir es desenvolupa

Assegurances

ROSER

c/ Olot, núm. 30 - Tel. 29 05 28.
SANT JOAN LES FONTS

CARNISSERIA LLOP

Av. Cisteller, 3. Tel. 29 02 31
SANT JOAN LES FONTS

reportatge

luparà en la mateixa línia que ha seguit fins ara, tot i que s'introdueixen noves fites en el programa, que més que canvis vindrien a ser un desenvolupament. Imma Ras ens informa del fet d'una activitat trimestral, que establirà al mateix temps contactes amb l'exterior. L'activitat es desenvoluparà per al conjunt d'alumnes de l'Escola, sense oblidar però les diferents activitats de cada grup en particular. Es tractaria doncs, de treballar en equip, el conjunt de l'Escola de Belles Arts, que comporta una integració total per part del professorat.

Aquest treball trimestral, pel proper curs, anirà distribuït de la següent manera: la participació de l'Escola a la Fira de Sant Lluç-Olot. Un intercanvi tant d'alumnes com de professors amb alguna altra escola de Belles Arts. Mostra de Pessebrisme d'Olot (amb conferències i activitats a nivell de l'Escola). Treball global sobre l'estudi d'un pintor. Interpretació dels alumnes del pintor estudiat en particular, amb l'interès de donar a conèixer l'activitat de l'Escola fora de les nostres comarques, amb exposicions explicatives sobre el tema tractat.

A la pregunta: què canviaries? L'Imma ens contesta: "La sala d'exposicions", i ens assabenta de les seves properes reformes a fi de millorar la seva presència. També ens mostra la necessitat d'una ampliació de l'edifici de l'Escola, ja que la limitació de l'espai porta a reduir el nombre de places disponibles.

Ens mostra la seva satisfacció davant l'acollida del poble al qual espera continuar donant interessos artístics a través de les diferents activitats de l'Escola.

La tercera persona que ha manifestat la seva opinió davant el fet de la dimissió d'en Francesc, és l'Ermel Solà, el president del Patronat de Belles Arts. La raó que l'Ermel dóna al fet de la dimissió d'en Francesc, es davant de tot el cansament de l'ex-director, tot i que expressa l'aprovació del desenvolupament del càrrec d'en Francesc durant el període de temps "En Francesc ha estat un bon director", diu l'Ermel.

Quant a l'elecció de la nova directora, el president expressa el procés que es va seguir: "Es convocà una junta rectora per elegir un nou director entre els diferents professor de l'Escola, l'elecció de l'Imma va ser acceptada unànimement pel Patronat en el seu conjunt. Així és consolidada a Imma Ras com a nova directora de l'Escola Municipal de Belles Arts".

L'Ermel també assenyala la negativitat de cap motiu en l'Escola, i manifesta el seu bon funcionament actiu, enfocant totes les activitats que s'hi desenvolupen d'una manera pedagògica, ja que la filosofia de l'Escola ha estat sempre infondre uns al·liciens, interessos i incentius a la mainada.

Anuncia el fet d'una necessària ampliació de l'espai de l'Escola, i també el plantejament de desenvolupar a la llarga una fusió de totes les arts en les diferents activitats del centre: música, imatge... (fet que donaria un nivell més seriós a l'Escola).

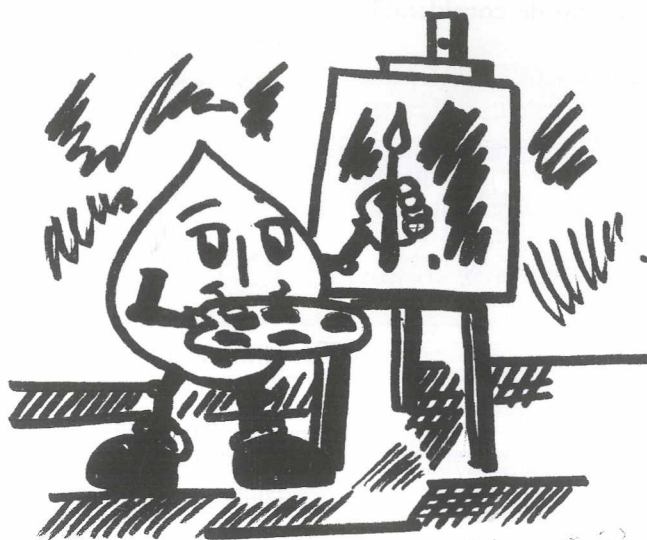
A la pregunta: "què s'espera de l'Escola de Belles Arts?", l'Ermel respon: "Exactament el que s'està fent. Es pretén que l'Escola desenvolupi l'activitat cultural del poble, que fins ara ha estat una iniciativa ben rebuda pels veïns de Sant Joan. Perquè el poble té molta confiança en l'Escola i hi participa activament quan els pares dels alumnes aporten també

les seves idees".

Per acabar, l'Ermel remarca el bon ambient que sempre s'ha trobat dintre el professorat de l'Escola, explicant que el fet que tres persones hagin deixat l'Escola no té altre font que motius personals, que no tenen res a veure amb el seu funcionament.

Fins aquí la reproducció a grans trets dels tres personatges principals, i protagonistes, de l'esdeveniment que ha tingut lloc dins l'Escola de Belles Arts.

Nuri Gussinyer

Hostal del Sol

Especialitats: torrades amb tomàquet i
tota mena de embotits
Ctra. Olot-Ripoll, s/n - tel. 26 78 79
17800 OLOT

Clínica dental St. Antoni
José R. Sanchi
Odontòleg

Sant Antoni, 11 baixos - Tel. (972) 29 22 06
SANT JOAN LES FONTS (Girona)

art

Eudald Camps

Era una tarda de finals del passat mes d'agost, quan vaig trobar-me amb l'Eudald a casa seva, per parlar amigablement sobre pintura, la seva obra, i poder després escriure aquestes quatre ratlles per tal que tots plegats l'arribem a conèixer una mica millor.

A l'entrar dins casa seva vaig gaudir d'una primera impressió que considero prou important com per comentar; el seu pis era una autèntica galeria, en la qual l'obra de l'Eudald es trobava a totes les parets, i el més interessant de tot, era la gran quantitat d'obres, que es trobaven, l'Eudald ha convertit la pintura, no sols en un moment d'oci, sinó en una tònica de vida que ha portat la seva obra a una producció de considerable dimensió.

Em va explicar cadascun dels seus quadres, tots efectuats al natural, amb pluja, amb neu, a l'hivern, estiu... qualsevol moment és bo per expressar-se pictòricament. Actualment la seva obra tracta el paisatge, els racons de la nostra comarca, del nostre poble, o d'aquells indrets que li aporten un interès especial, perquè cal dir que el nostre artista sempre viatja amb els seus pinzells i teles, per reproduir racons de la nostra geografia.

L'Eudald havia començat a pintar de jove, assistia a l'escola de Belles Arts d'Olot, i la pintura no ha estat mai oblidada dins la seva vida, tot i que durant un espai de temps considerable, 21 anys, a causa de la falta de temps, involuntàriament, s'havia vist obligat a deixar les seves dots artístiques apartades. Però actualment torna a tenir temps per agafar un pinzell, temps que aprofita al màxim i que realitza a través d'una paleta de colors tradicional, sense esbossos preparatoris, i plasmant en una tela allò que veu. Havia pintat també altres temes com, natura morta i figura, però la seva màxima producció es troba amb el paisatge, ja que troba en aquest una manera de manifestar les qualitats coloristes de l'entorn i afirma que el que més li interessa de la seva pintura és la vivesa colorista, que treballa i estudia a fi de lograr uns resultats que l'omplin.

Tot i que el motiu principal del nostre artista, a quant a la pintura es tracta, és en un principi una manera de disfrutar del seu temps, una vocació que el porta a emplenar la seva vida amb una activitat que

realment l'omple; l'Eudald ha efectuat exposicions, i la seva obra és bastant coneguda dintre el nostre poble. Les seves exposicions han estat efectuades a Girona, "Caixa de Girona", a Banyoles, Figueres, Olot i a Sant Joan les Fonts.

L'Eudald Camps és una persona amb inquietuds artístiques que el mouen contínuament a buscar nous temes, i també a experimentar amb les tècniques pictòriques, sempre dintre la pintura més tradicional.

Nuri Gussinyer Galceran

Concurs de pintura a Camprodon

El passat dia 29 de juliol es va celebrar un concurs de pintura a Camprodon, era la seva primera edició i va ser important la participació de gent del nostre poble.

El tema era lliure i es va gaudir de tot tipus de pintura, paisatge, figura, bodegó i abstracció. El concurs es va celebrar en la Galeria S. XXI, on els quadres romanen durant uns dies a la Galeria en exposició. El jurat qualificador del concurs estava format per: Lluçia Navarro Rodem, (Ex-director de l'Escola de Llotja de Barcelona); Xavier Surinyac, (Director del Pont Nou); Antonia Planella, (Galerista); Josep Oliveres, (Pintor); Josep Blanch, (President de la Mancomunitat Intermunicipal de Camprodon); i Jordi Martí, (Director de Ràdio Ripoll). El concurs estava organitzat per la Galeria S. XXI de Camprodon amb la col·laboració de la Mancomunitat Intermunicipal de la Vall de Camprodon. El premiats foren obsequiats amb diploma i trofeu.

- 1r premi. Nuri Gussinyer
- 2n premi. P. Ventura Julià
- 3r premi. Marià Vayreda
- 4t premi. Joan Jutglar

La Redacció

Cafeteria Bar Falguera

SANT JOAN LES FONTS
Tel. 29 07 31

Llamins Glòria

c/ Santa Magdalena, 20
SANT JOAN LES FONTS

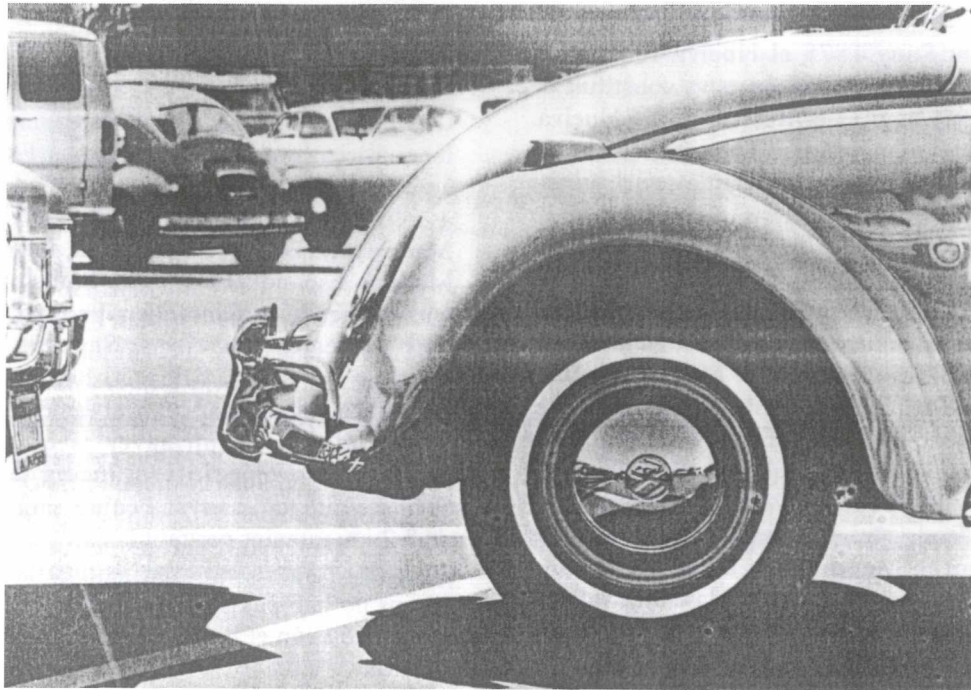
*llamins - gelats - pizzes -
entrepans - fruits secs, etc...*

art

La pintura del zero als ismes (X). Hiperrealisme

Dels últims ismes apareguts, el més important és l'anomenat hiperrealisme, com a moviment artístic figuratiu, mitjançant rèpliques del ja existent. Les seves primeres manifestacions van aparèixer a Nova York el 1966, arribant a Europa el 1972. Aquest moviment se l'anomena també com superrealisme, realisme fotogràfic i hiperfotografisme, els seus seguidors recorren a la fotografia com a punt de partida del seu treball i la seva parcel·la és limitadíssima, cada pintor n'acota una, prenent-la com a dandera o marca fàcilment identificable. Treballen amb fredor i precisió clínica amb absència de contingut emocional a base de colors llisos i crus i una matèria gairebé absent. En síntesi; l'hiperrealisme és simplement fotografia ampliada i els seus seguidors pinten a vegades sobre diapositives projectades en la tela. L'escultura es realitza mitjançant calcs directes de persones o objectes.

Els seus representants més coneguts són Thomas Blackwell amb els seus fragments de motos, Don Eddy amb els seus automòbils, Chuck Close, que aplica el mateix procediment al cos humà, essent les seves obres autèntiques ampliacions fotogràfiques. En escultura tenim a Duane Hanson i Jhon de Andre. A Espanya la representa Antonio López i els germans Francisco Julio i L. Hernández.

Don Eddy, sense títol, 1971, oli sobre tela, 122x167 cm. Ludwig Sammlung, Neue Galerie, Aachen.

No vull comentar; que el lector opini, jo crec que una vegada inventada la càmera fotogràfica, l'artista ja no ha d'estar pendent de la realitat que l'envolta no ha de copiar el seu entorn per deixar constància d'ell, això ja ens ho proporciona la fotografia i és absurd que per fer art s'hagi de copiar fidelment aquesta mateixa fotografia.

Crec que l'art en tot moment ha de respondre històricament a una actitud universal i l'home ja no pot

tenir la mateixa actitud que abans de descobrir-se el subconscient, que abans de la desintegració de l'àtom, que abans d'haver trepitjat la lluna, i en definitiva abans d'haver-se inventat el "gran notari" que dona fe exacta del nostre entorn: la càmera fotogràfica.

Com diem, l'autèntic artista en el seu quefer ha de coincidir

amb els signes de l'època i la seva obra ha de procedir de la raó, de la ment. El quadre ha de néixer prèviament en el cervell i transmetre a través de la mà a la tela i no al revés, per això crec que el que més s'acosta a la veritat actual dintre d'aquest remolí artístic que ens envolta és el surrealisme abstracte o concret, és a dir, l'obra que neix del món interior, com diu Ernesto Sabat, i s'expressa en un llenguatge de símbols i al·legories que no poden traduir-se al llenguatge conceptual.

Alfonso López del Valle

FORN DE PÀ ARTESÀ Vicenç Vidal

Sta. Magdalena, 21. - Tel. 29 08 32
c/ Com. Cisteller, 15. Tel. 29 09 08
SANT JOAN LES FONTS

POLY-MIR

REPARACIONS DE POLIESTER

Ctra. d'Olot, 34 - Tel. 29 07 66
SANT JOAN LES FONTS

esport i lleure

Breu història del futbol a Espanya

Tot i que no se sap amb certesa on es va jugar el primer partit ja que els cronistes de l'època no es posen d'acord, Melcón i Vidal en la seva enciclopèdia del futbol comenten que l'any 1872 els minaires anglesos que treballaven a l'empresa Río Tinto a Huelva, varen començar a jugar i varen engrescar els joves de la ciutat andalusa, fundant l'any 1878 el Huelva Recreation Club. No obstant fins l'any 1889 no es va constituir de forma oficial el que avui és el Recreativo de Huelva. Altres equips com el Gimnàstic de Tarragona o el C.F. Palamós també es disputen el privilegi de ser el primer equip de l'Estat Espanyol i de fet el Gimnàstic es va crear oficialment l'any 1886, però no tenia el futbol com esport i només es dedicava a la gimnàstica i esports de saló. Davant l'afecció que el novell esport agafava altres equips començaven a fundar-se arreu de l'estat i així el 1897 es va fundar el Madrid Football Sky, que en l'actualitat és el Reial Madrid. Un any després va estar l'Atlètic de Bilbao. El 1899 el suís Hans Gamper va fundar el Football Club Barcelona. El 1900 el fill d'un catedràtic de la universitat de Barcelona anomenat Àngel Rodríguez Ruiz va fundar la Societat Espanyola de Football, equip que actualment és el R.C.E. Espanyol, tres anys més tard és la ciutat vallesana de Sabadell la que també s'inclou dintre el cercle d'equips de fútbol, després ja va ser el València, el

Deportivo de la Corunya, el Màlaga, el Sevilla, l'Atlètic de Madrid i la Reial Societat.

Davant aquesta proliferació d'equips la Reial Federació Espanyola de Fútbol va crear la Competició de Copa, concretament l'any 1902 coincidint amb la coronació del Rei Alfons XIII, adoptant el nom de Copa de S.M. el Rei, l'any 1931 amb l'entrada de la República passar a anomenar-se Copa del Presidente de la República. Els anys de la Guerra Civil aquesta competició no es va jugar i amb l'acabament del conflicte l'any 1939 es torna a jugar amb el nom de Copa

de S.E. el Generalísimo, nom que tingué fins l'any 1976, essent substituït pel de Copa de S.M. El Rei Joan Carles I, que és el que es juga actualment. La primera final es va jugar a Madrid i els finalistes van estar el Biscaia i el Barcelona, guanyant l'equip biscaí per 5-2. La primera Copa Presidente la va guanyar l'Atlètic de Bilbao per 1-0 al F.C. Barcelona, la primera Copa del Generalísimo es va jugar a Barcelona entre el Sevilla i el Ferrol, guanyant l'equip andalús per 6-2 i la primera de l'actual denominació la van jugar a Madrid el Betis i l'Atlètic de Bilbao amb el resultat final d'empat a 2, guanyant el Betis per penals.

La temporada 1928-1929 començava el I Campionat Nacional de Lliga, concretament el 10 de febrer i el primer campió va ser el F.C. Barcelona. En aquesta primera edició hi varen prendre part 10 equips assolint la classificació següent: F.C. Barcelona, R. Madrid, At. Bilbao, R. Sociedad, Arenas de Getxo, A. Madrid, Español, Europa de Barcelona, R. Unión de Irún i Racing de Santander. La 2a Divisió va acabar amb aquestes posicions: Sevilla, Iberia, Alavés, Sporting de Gijón, València, Betis, Oviedo, Coruña, Celta i Racing de Madrid. Cal esmentar que en aquesta temporada no hi van haver ascensos ni descensos, jugant una promoció el Racing de Santander i el Sevilla i que va guanyar l'equip santanderí pel global de 3-2 i mantenint per tant la categoria.

En tots els anys que es juga la lliga, només tres equips no han passat mai el tràngol del descens a segona divisió i són el Barcelona, el R. Madrid i l'Atlètic de Bilbao.

Queden moltes més curiositats que intentarem explicar en un altre número però abans d'acabar afegirem el quadre de campions de lliga:

R. Madrid, 25 títols; F.C. Barcelona, 13; Atlètic de Madrid, 8; Atlètic de Bilbao, 8; València, 4; R. Societat, 2; i Betis i Sevilla, 1.

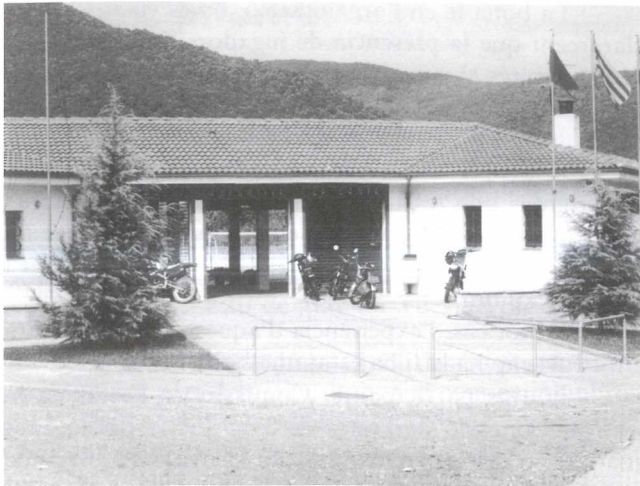
Agrupació Esportiva La Canya

NOTÍCIES DEL CLUB

2a Diada Esportiva del Club I-IV Trofeu memorial Salvi Masoliver.

El propassat dissabte dia 21 d'agost es va desenvolupar aquesta Diada festiva que tot i el bon temps, no va tenir prou acceptació per part del públic, ja que le I Campionat Social de Botifarra es va haver de suspendre per falta de participants i l'assistència als partits tot i jugant la selecció provincial femenina, no va ser suficient perquè vingués gent al camp. Això fa que la Junta es plantegi molt seriosament si realment val la pena fer un esforç considerable: si a la gent no interessa no cal organitzar actes. No obstant el sopar popular a la fresca va gaudir d'una notable acceptació, ja que hi varen assistir 178 persones i per això el Club

esport i lleure

A. E. de la Canya. Instal·lacions.

vol agrair la seva participació.

PLA DE COMPETICIÓ

La propera temporada que començarà el proper dia 10 d'octubre, tindrà com a novetat més destacada que el primer equip tornar a jugar en l'horari tradicional, és a dir els diumenges a les 11 del matí, igualment en aquest horari ho farà l'equip femení, competició que comptarà amb 14 o 15 equips. Continua, doncs, la progressió del futbol femení. Els dissabtes a la tarda jugaran els equips de cadets i infantils, i el caganius i el bàsquet jugaran els dissabtes al matí.

Cultura esportiva sí o no

Ja tenim a sobre una nova temporada esportiva. Molts serien els punts a comentar però, permeteu-me que reflexionem en un parell d'ells.

Parlarem del primer punt i el segon el deixarem pel final.

El primer punt el dividirem en dues parts:

1a part. L'esport és un dret de la persona, un mitjà de cultura pel bon desenvolupament de l'individu dins el marc que l'envolta, la societat.

L'esport no el podem deixar de costat de les nostres necessitats i culturalment, no es possible que el tin-

guem en un racó. Podríem parlar de l'esport de competició, d'oci, de manteniment, de base, d'iniciació, etc., però es faria molt llarg i no tenim espai (per la seva importància ho farem a les properes revistes).

2a part. Qui són els responsables per a dur a terme aquesta tasca?

Podríem destacar els ajuntaments, escoles, Apas d'alumnes, entitats esportives, institucions públiques, etc.

De segur que tenim lleis, programes, normatives, convenis, etc., on es podria fer un programa esportiu a nivell de municipi i per a totes les edats.

Fins ací deixarem aquest primer punt.

Sobre el segon punt que parlàvem al principi, solament destacaria una reflexió, "volem estar com estem?".

Finalment, recordarem a les persones, entitats i institucions, que treballen per l'esport amb esforç i no pocs problemes, però gràcies a ells una part de la nostra societat té una infraestructura cultural a nivell esportiu.

Jordi Valverde

Club Polisportiu Santjoanenc

Benvolgut Sr. Director,

En l'última revista "El Soroll de les Fonts", patrocinada per l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, ens han estranyat molt els comentaris que es fan respecte al nostre Club, en l'apartat "A Cau d'Orella", i signat per la redacció de la revista, encara que és normal provinent d'un senyor com el que l'escriu.

La persona que ha escrit l'article, l'únic que vol es crear polèmica, ho ha intentat des de la revista "El Soroll de les Fonts", i des de Ràdio Sant Joan, intentant per tots els mitjans al seu abast, que entre el C.P. Santjoanenc i l'Ajuntament de Sant Joan les Fonts, ens discutíssim públicament o que entre tots creéssim un Patronat Municipal d'Esports presidit per ell mateix.

No vull dir, que entre el C.P.S. i l'Ajuntament siguin tot flors i violes. Tenim les notes discrepàncies, i a vegades molt fortes, però aquest no és el cas.

Si analitzem la trajectòria professional d'aquest

BAR RESTAURANT
CAMP DE FUTBOL

C/. Doctor Barrina, s/n.
17800 OLOT (Girona)

Tel. (972) 26 59 62

CLASSES D'ANGLÈS
ST. JOAN

FP - BUP - COU -
tots nivells
First Certificate, PET.

C/ St. Antoni, 14. Tel. 29 20 80

esport i lleure

"esportista", persona que en el seu pas pels diversos llocs on ha passat, pel que nosaltres sabem, no es precisament una persona molt apreciada i que es destaquí pel seu altruisme.

No sabem com pot parlar del nostre club, ja que per començar no és ni soci, tot i que quan va ser entrenador del nostre club, se li va oferir l'oportunitat de ser-ho, sense haver de pagar la quota d'entrada, rebutjant ser-ho. Va ser entrenador d'un equip de bàsquet, però a canvi que li cedíssim unes hores de pavelló per fer les seves classes de gimnàstica, cobrant ell als participants i sense pagar res de lloguer. En el moment que va veure que les classes no li eren rendibles, ja que no tenia gent, no va poder continuar entrenant el nostre equip. Quina casualitat!.

Té tota la raó, quan diu que cap dels col·laboradors del Club no volen anar a cap dels "seus" programes de ràdio o escriure per ell a la revista, ja que cap de nosaltres està disposat a entrar en el seu joc. Ara bé, si cap altra persona d'aquests mitjans de comunicació o de qualsevol altre, vol que nosaltres diguem quelcom, o entrevistar-nos, estem totalment disposats, com ja hem demostrat en moltes ocasions.

I si li interessa a aquesta persona saber l'esport que nosaltres practiquem, només us direm que tenim quasi 200 esportistes federats, hem aconseguit l'ascens a 2a regional de futbol, hem quedat sots-campions de Catalunya de bàsquet de cadets, nivell B, i hem portat 2 nedadors als campionats d'Espanya de Natació.

Joan Coromina i Fàbrega
President

1r Torneig de les entitats de futbito

En un principi la idea va sortir per reunir, en un esdeveniment esportiu i festiu la gent que dia darrera dia aconsegueix que la seva entitat tiri endavant, i que tothom es conegués una mica més. Però la impressió, tot i la voluntat de molta gent, va ser d'una típica competició federada en la recerca d'un títol.

La bona fe en l'organització, on es va especificar clarament que la presència de jugadors de futbol federats es limités al màxim, apel·lant a la bona consciència dels equips, no es va respectar per part d'alguns equips. El resultat final va reflectir tot l'esmentat.

El proper any s'hauran de marcar unes pautes més rígides que les de la bona voluntat, perquè tots puguem gaudir d'una veritable festa esportiva, amb les mateixes condicions, sense importar qui queda primer i qui queda últim.

En tot cas, l'experiència d'aquest any ens servirà a tots. Al cap i a la fi ha estat una bona idea.

Equips participants: Comissió de Festes de la Canya, Comissió de Festes de Sant Joan -Ràdio Sant Joan, Barri dels Torrents, A.E. La Canya, CPS, Barri de Santa Magdalena, Ajuntament (no presentat), "El Soroll de les Fonts".

Primer classificat: CPS. Darrers classificats: Comissió de Festes de Sant Joan - Ràdio Sant Joan i "El Soroll de les Fonts".

J. Carles Gómez Cacho

- RÀDIO
- TELEVISIÓ
- VÍDEO
- HI-FI
- REPARACIÓ
- MAQUINÀRIA

- electrònica **Joan**

c/ Santiago Rusinyol, 15 Tel. 29 08 21
17857 SANT JOAN LES FONTS

ZB MOBLES
BRUGADA

VENDES I TALLER:

Ctra. d'Olot, 55

Tel. 29 07 28

17857 **SANT JOAN LES FONTS**

turisme

Turisme informa

Les activitats turístiques de Sant Joan les Fonts durant aquest últim trimestre, a part de les normals que mouen l'oficina com són informació sobre la població i comarca als visitants nacionals i estrangers, en un promig de tres diaris, han girat principalment al voltant de les fires internacionals catalano-franceses (Sant Joan les Fonts-Ydes; Ydes-Sant Joan les Fonts), celebrades, com ja sabeu, respectivament la primera a Sant Joan les Fonts els dies 19 i 20 de juny i a Ydes els dies 24 i 25 de juliol.

La fira de Sant Joan es va desenvolupar amb gran èxit per part dels expositors així com del nombrós públic visitant. Els quaranta-sis estands del recinte firal van estar ocupats per la indústria i el comerç local, les entitats i alguna representació de la indústria comarcal. La població d'Ydes i el Cantal van ocupar set estands on van estar representats des de la gran indústria, com la factoria Lapeyre, fins a la fabricació artesanal de formatges, també hi era present el variat turisme de la regió del cantal.

En els carrers adjacents a la fira, hi van estar presents totes les marques automobilístiques de la

1r any de la Fira de Mostres de Sant Joan les Fonts/Ydes.

comarca. S'ha d'esmentar especialment la secció artística firal, on van estar representats trenta-cinc artistes locals, un ceramista i un pessebrista, essent el seu conjunt un brillant exponent de la vitalitat cultural i artística de Sant Joan les Fonts. Per part d'Ydes es va realitzar una mostra d'un artista local que tracta nombroses arrels aprofitant les seves formes per fer escultures de gran interès artístic. Dintre aquesta secció hi va estar representat el casal dels avis, mostrant les múltiples activitats d'aquesta vital institució. En el seu estand s'hi van poder contemplar les múltiples labors de ganxet realitzades per components del casal, flors artificials de paper, talles de fusta, i els famosos vestits de paper, els quals van esser exhibits en una vistosa desfilada a la qual ja ens té acostumats aquesta entitat. Aquesta desfilada va tenir tant d'èxit que van ésser convidats pel comitè d'agermanament d'Ydes i la comissió de festes per repetir-lo en aquella localitat els dies 24 i 25 de juliol en ocasió de la fira de mostres Ydes-Sant Joan les Fonts.

La nostra fira com dic es va clausurar amb gran èxit tenint una gran repercussió en la premsa comarcal i provincial. Els dies 24 i 25 de juliol teníem cita a Ydes per organitzar la fira de mostres que culminaria el cicle previst per als previs estudis econòmics, per aquesta fi el dia 22 de juliol vam sortir de Sant Joan els responsables de la instal·lació de la fira en aquella localitat. En cotxe particular vam sortir el Dr. Arcos i la seva esposa, el qual anava com a capdavanter en representació del nostre Ajuntament, i el que subscriu com a director-coordinador de la fira. En la furgoneta municipal s'hi van desplaçar tres components de la brigada que transportaven part del material per exposar. Així mateix es va desplaçar en transport particular el material d'embotits Eugeni, indústria present a la fira, a l'igual de la indústria de la pell del Sr. Pascual Hernández. També van estar presents en el certamen les indústries de la carn de Sant Joan les Fonts, Font-Cana, i Sala, de Castellfollit de la Roca.

El dia 23 va sortir la resta de participants en autocar, en el qual viatjaven el grup del casal dels avis que instal·larien el seu estand i realitzarien al següent dia la desfilada de vestits de paper. En aquest mateix autocar hi viatjaven l'Alcalde President Sr. Xavier Sala, el primer tinent d'alcalde Sr. Ermel Solà i el tinent d'alcalde Sr. Miquel Verdaguer, aquest últim amb la seva esposa. També hi viatjava el Sr. Gregori Brunso que instal·laria el seu interessant museu de fusteria. L'orientació de la fira d'Ydes, va esser totalment diferent a la nostra. Allà es va donar més èmfasi al tema cultural, folklòric i turístic, mentre que en la nostra es va pretendre potenciar principalment la indústria i el comerç de cara a futurs intercanvis, sense oblidar com es obvi, la part cultural i turística que no obstant, pensem es dona per afegida en un agermanament entre dues regions.

La inauguració d'aquesta fira va estar presidida pels alcaldes d'Ydes i Sant Joan les Fonts, en l'esmentat acte hi van estar presents el senador per Girona Sr. Sala Canadell, Mr. Roger Rigaudière, senador i vice-president del consell regional, MM Alain Marleix, diputat del Cantal, i Alain Muller, encarregat de negocis europeus del Consell General.

S'ha de destacar les importants mostres pictòriques que van representar la nostra població, a l'igual de a Sant Joan les Fonts hi van estar representats 35 artistes locals, amb una representació especial dels pintors: Joan Granados, Ventura Julià, Josep Oliveras, Josep Girona, Miquel Bretcha i Eduard Ramírez. També hi van estar presents en aquest certamen el ceramista Jordi Anglada i el pessebrista Francesc Gayola. Dintre aquesta celebració i per invitació especial de l'Ajuntament d'Ydes es va realitzar una exposició individual del que subscriu en la mediateca municipal, exposició que va restar oberta fins al 25 d'agost.

Aquesta petita ressenya és la síntesi de tot l'ocorregut en el transcurs d'aquests esdeveniments, que en realitat van constituir una important fita en la relació entre les dues poblacions agermanades. El desplaçament crec que va merèixer la pena perquè va donar oportunitat als viatgers per disfrutar del bell paisatge de l'Auvèrnia, propiciant uns dies de convivència amb l'acollidora població d'Ydes.

Alfonso López del Valle

medi ambient

Fes servir la "R"

Reduir què: L'embolcall dels productes.

Per què: L'escuma de poliestirè no és biodegradable; no desapareix mai. Fins i tot al cap de 500 anys, la safata d'escuma que normalment s'utilitza en comprar fruita, verdura, etc. empaquetada, pot trobar-se en algun indret de la superfície de la terra.

Com: Escolliu els productes amb menys embolcall. Compreu la fruita, la verdura, etc. sense empaquetar.

Reduir què: A la llar, els productes tòxics o contaminants.

Per què: La majoria dels detergents porten fosfats. La presència de fosfats als rius afavoreix que les algues hi creixin sense control, consumint quantitats enormes d'oxigen, posant en perill, la vida aquàtica i la del propi riu.

Com: Utilitzeu detergents i productes per a la llar sense fosfats (actualment es troben fins i tot als supermercats).

Reduir què: La utilització de bosses de plàstic en fer la compra.

Per què: Les bosses de plàstic sovint acaben al mar, matant animals marins que se les empassen o s'hi emboliquen. La tinta amb què s'imprimeixen les bosses de plàstic conté cadmi, un metall molt tòxic. Quan les bosses es cremen, aquest metall passa a l'atmosfera.

Com: Utilitzeu el cistell per anar al mercat. Si no porteu cistell demaneu caixes o sacs, fareu servir una altra "R" REUTILITZAR.

Reduir què: El consum de productes d'un sol ús.

Per què: Els filtres de cafè, els tovallons i tovallolletes de cuina etc., són de paper blanc perquè els blanquegen amb lleixiu. Aquest procés és responsable de la producció de dioxines, substàncies tòxiques mortals que van a parar a l'aigua.

Com: Utilitzeu tovallons i draps de cuina de roba. Existeixen filtres de cafè no blanquejats amb lleixiu.

Reduir què: El consum d'energia.

Per què: Per cada grau que abaixis el termostat de l'escalfador elèctric estalviaràs entre un 5 i un 8% d'electricitat. La calefacció que no funciona de manera eficaç malmet del 30 al 50% de l'energia que consumeix. Al voltant del 12% de les emissions de diòxid de sofre i òxid de nitrogen, els dos causants de la pluja àcida, procedeixen de la calefacció domèstica.

Com: Abaixar el termostat de l'escalfador a 42 graus és suficient. Una revisió senzilla de la calefacció pot augmentar l'eficàcia de la caldera fins al 5%. En un any estalvies uns 200 metres cúbics de gas. Apagar la televisió si no es mira. Apagar els llums quan no fan falta.

Utilitzar el transport públic o la bicicleta. En petites distàncies anar caminant.

Reduir què: El consum d'aigua.

Per què: Una aixeta oberta gasta de 5 a 10 litres per minut. Cada europeu consumeix de mitjana uns 200 litres d'aigua al dia.

Com: Si tanques l'aixeta quan et rentes les dents estalvies 19 litres d'aigua. Si omplés l'aigüera quan rentes els plats estalvies gairebé 80 litres d'aigua. Si omplés el lavabo quan t'afaites, estalvies fins a 50 litres d'aigua. Utilitza un capçal de baix consum per a la dutxa.

Reutilitzar què: El paper.

Per què: El paper ocupa el 20% del volum dels abocadors. El paper ens permet utilitzar una altra "R" reciclar.

Com: Aprofitar el paper per les dues cares. Fer blocs per notes o esborranys amb els papers escrits per una sola cara. Fer fotocòpies per les dues cares.

Reutilitzar què: Electrodomèstics, roba, mobles, etc.

Per què: Molts mobles, electrodomèstics i roba poden servir a altres persones si es lliuren sense fer-los malbé.

Com: Sempre podem trobar algú que té necessitat del que a nosaltres no ens serveix. Existeixen botigues de revenda. Moltes associacions recullen la roba usada. Les institucions recullen els objectes voluminosos.

Reciclar què: El paper.

Perquè: A Espanya s'empen 4 milions de tones de paper i cartró anualment, cosa que significa més de 70 milions d'arbres. El botiguer mitjà llença al voltant de 8 quilograms de paper reciclable d'alta qualitat cada any. Fabricar paper reciclat consumeix del 30 al 55% menys d'energia, i la contaminació atmosfèrica relacionada amb el procés és menor en un 73%.

Com: Portant el paper vell (diaris, revistes, paper escrit, etc.) al drapaire. Establir procediments per a la recollida selectiva del paper i cartró a les empreses i botigues.

Reciclar què: El vidre.

Per què: A causa del temps que el vidre triga a descompondre's, una ampolla que llences avui pot continuar a l'abocador l'any 3000. El vidre fabricat a partir del reciclat, redueix la contaminació atmosfèrica en un 20% i la contaminació de l'aigua en un 50%.

Com: Portant el vidre al drapaire (el vidre es paga bé), pot ser un bon ingrés per fer accions populars. Llençant el vidre als contenidors que normalment trobem pels carrers.

Eco-Garrotxa

BAR-PISCINA

CORRALES - CROS

Av. Paperera Torras, 2
SANT JOAN LES FONTS

embotits
eugeni

CARNISSERIA - EMBOTITS CASOLANS

Sant Antoni, 9. Tel. 29 02 05
17857 SANT JOAN LES FONTS

Accidents de circulació

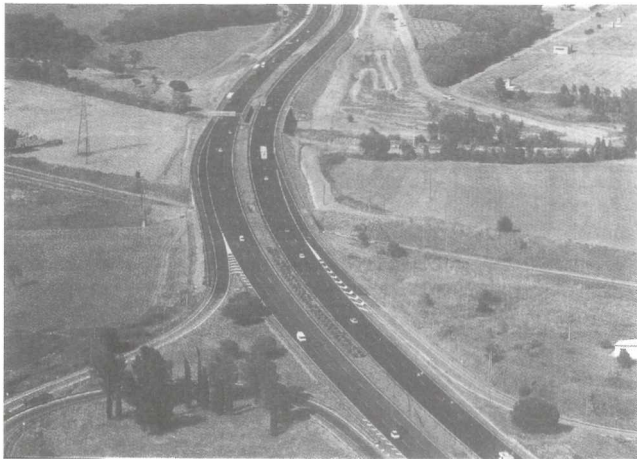
L'augment progressiu i imparable del nombre de vehicles, ràpids i potents ha portat com a conseqüència l'increment i la gravetat de les lesions per accidents de trànsit.

A Catalunya hi ha uns tres milions de vehicles, sense comptar els ciclomotors. I a tot el món són més de 500 milions els que roden pels països industrialitzats, que pateixen uns cinc milions d'accidents amb víctimes, cada any, i més de 300.000 morts, a més de gairebé vuit milions de ferits.

A Catalunya, l'any 1991, s'ha produït 26.000 accidents amb víctimes, 1.300 morts i 37.000 ferits.

Al mateix temps s'ha d'afegir el cost econòmic. Les companyies d'assegurances espanyoles paguen més de mil milions de pessetes al dia per accidents.

Les lesions greus poden conduir a seqüeles irreversibles, en persones que estaven en perfecte estat de salut.

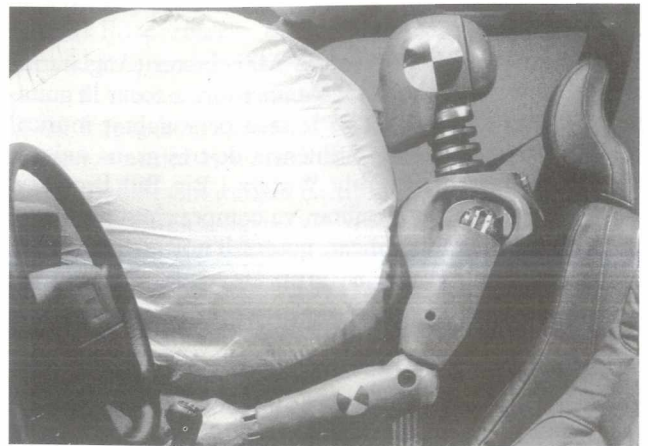

Les estadístiques indiquen que els accidents afecten sobretot els joves, especialment entre els 15 i els 30 anys d'edat. Més de la meitat anaven amb moto.

Un accident greu pot ocasionar polifractures i múltiples lesions orgàniques: toràciques, abdominals, renals, etc. a més d'importants traumatismes cranials.

Ara, amb l'obligació de portar casc, han disminuït les lesions crànio-encefàliques, però ha augmentat la gravetat de les altres lesions.

Les lesions medul·lars, ja siguin cervicals o toràcico-lumbars, condueixen quasi sempre a seqüeles irre-

versibles. Les primeres duen a la tetraplègia i les segones a la paraplègia. Els afectats, gairebé sempre quedaran amb una gran invalidesa.

Aquests lesionats s'han de tractar urgentment, no només per salvar la vida, sinó també per intentar que les conseqüències físiques o psíquiques siguin les menys possibles.

En primer lloc, s'han de prevenir els accidents de trànsit. Després, cal perfeccionar l'actuació "in situ", en el lloc de l'accident. Sobretot s'ha d'evitar les errades involuntàries dels "voluntaris" que hi ha al costat de cada accident.

És molt important el moment del trasllat de l'accidentat. La manca d'un professional de la sanitat que sigui capaç de valorar la gravetat del pacient i de decidir el tipus de trasllat, i on fer aquest, condiciona molt la mortalitat i les seqüeles.

Habitualment, l'ambulància porta l'accidentat a l'hospital més proper, sigui el que sigui el seu nivell assistencial. Molts d'aquests malalts hauran de ser traslladats a un altre hospital de nivell superior, i després a un altre, potser. Això comporta una pèrdua de temps molt important, per donar el tractament adient.

A l'hospital cada vegada hi ha professionals millor preparats, encara que condicionats pels mitjans de què disposen i pel nivell assistencial de l'hospital on treballen.

El que s'ha de procurar, però, és que no sigui necessari haver de fer l'ús dels medis sanitaris, ni hospitalaris, posant els mitjans adients perquè els accidents de trànsit no es produeixin.

Dr. Ubaldo Gómez

ELECTRODOMÈSTICS, TVC, VÍDEO, HI-FI

MONTOLIU SO I VISIÓ

(Successors H. Espiguler)

Distribuïdor oficial i servei tècnic propi

SONY

Aiguanegra, 15 - Tel. 29 01 29
SANT JOAN LES FONTS

RESTAURANT

CAN MANEL

c/ Paperers, núm. 6. Tel. 29 04 72
Sant Joan les Fonts

música i marxa

John Mayall

John Mayall va néixer a Manchester (Anglaterra) el 29 de novembre de 1933. Va aprendre a tocar la guitarra, el piano i l'harmònica i la seva personalitat musical va tenir principalment la influència de tres grans músics: Django Reinhardt, Muddy Waters i Big Bill Broonzy. Tokyo, durant el servei militar, va comprar la seva primera guitarra, que va modificar, posant-li nou cordes.

Forma el seu primer grup anomenat Powerhouse Blues i més tard un altre amb el nom de Blues Syndicate, però és l'any 1963 a Londres quan juntament amb Peter Ward (bateria), John McVie (baix) i Bernie Watson (guitarra), forma el Bluesbreakers, un grup que el portarà a la fama.

El 7 de desembre de 1964 va enregistrar el primer àlbum, amb el títol de "John Mayall plays John Mayall", en una actuació en directe, en la qual tots els temes eren de creació pròpia.

Mayall es va convertir en un renovador del blues, apartant-lo del jazz i acostant-lo més al rock, i modificant també la tècnica de la guitarra. En les moltes formacions del seu grup hi han passat gent tan important com Eric Clapton, Jack Bruce, Ginger Baker, Peter Green, Mick Taylor, John McVie, Harvey Mandel, Larry Taylor, Aynsley Dunbar, Mike Fleetwood, John Hlsemann, Paul Lagos, Chris Mercer, Dick Heckstall-Smith, Don "Sugarcane" Harris, Blue Mitchell i molts altres, que més tard han creat els seus propis grups.

La discografia de Mayall és molt extensa i, a continuació destaquem alguns dels àlbums més importants: "Bluesbreakers" amb la participació d'Eric Clapton, "The blues alone", en el qual exceptuant la bateria (Keef Hartley), Mayall tocava tots els instruments, "Crusade", "Diary of a band", "Bare Wires", "Blues from Laurel Canyon", "Turning point", enregistrat en directe al Fillmore East de Nova York, i en el qual va introduir la novetat de prescindir de la bateria, "Empty rooms", "USA Union", en el qual incorpora un violí elèctric (Don "Sugarcane" Harris), "Memories", "Jazz-Blues fusion", "Moving on", "Ten years are gone", etc.

John Mayall, l'anomenat pare blanc del blues, és mereix un lloc d'honor en la història de la música, per la seva llarga carrera, la gran qualitat de tota la seva obra i principalment per la seva feina de mestre de tants músics de categoria inqüestionable que han format part del seu grup. Encara continua treballant i fa ben poc que va actuar a Galícia, en un dels actes organitzats amb motiu del "Xacobeo".

Francesc Vergés

El meu estiu...

Normalment per aquestes dates, en l'apartat de *música i marxa* de la revista "El Soroll de les Fonts", era obligat parlar de l'estiu i molt especialment de les farres i festes estiuenques.

L'estiu és una època on la disbauxa, el calor, el divertiment... són la nota predominant, però, malauradament, el meu estiu ha estat diferent.

El meu estiu ha estat un estiu d'incerteses i preocupacions.

El meu estiu ha estat un estiu de tranquil·litat i repòs.

El meu estiu però també m'ha servit per descobrir molts secrets de la mateixa vida.

El meu estiu, però, també m'ha servit per envoltar-me d'amor dels qui m'estimen.

El meu estiu, en definitiva, no ha estat un estiu de disbauxa, i nits de bogeria, i precisament per això voldria recordar-vos que la vida, d'una manera sana, sense molestar els altres i cívicament, s'ha de disfrutar alegrement i bojament dia a dia, sense deixar per demà el que es fer avui.

P. Juanola

Estem creixent

El casal d'estiu que organitza la Maranya continua creixent. Els nens i nenes que aquest any han participat en alguna de les activitats programades han trobat un plantejament d'esbarjo estructuralment consolidat, amb una línia de treball constant que identifica la nostra tasca i satisfà el que per a nosaltres és absolutament prioritari, el benestar de la mainada. La nostra maduresa, malgrat els pocs anys d'existència, és una garantia de qualitat i bon servei al municipi, responsabilitat de tots i cadascun dels monitors que són o ho han estat membres de la Maranya i per tant, corresponsables del casal. Durant els anys d'història, hem anat creixent quant a nombre de persones. La Maranya s'ha convertit en una escola d'educació en el lleure on monitors sense experiència s'han format en aquesta pràctica. La possibilitat d'introduir noves cares que garanteixin la continuïtat del casal, ha estat una de les apostes més satisfactòries de les dues darrers temporades. Així, doncs, cada grup d'edat del casal té assegurat de cara al futur, un monitor o monitors amb experiència. Però la situació no sempre ha estat la mateixa. Vàrem començar amb pocs mitjans humans i tècnics i hem arribat, fins i tot, més enllà de les nostres possibilitats. I ho hem aconseguit gràcies a la dedicació de qui constitueix el grup la Maranya. Un grup que creix constantment sense presses ni empentes, amb serenitat i companyonia. Sabent que la qualitat del nostre treball és la principal raó de ser. Aquesta unitat en la qual no hi ha capdavanters ni dirigents és l'eina fonamental del nostre progrés com a conjunt. Progrés que no és ben entès per segons quines persones que no accepten una trajectòria independent a la de la resta d'entitats. Afortunadament la nostra és una força jove i sensible, que sap i sabrà rebutjar conductes externs que posen en perill l'estabilitat de la Maranya i alhora el futur del Casal de Sant Joan. Com dèiem, la consolidació actual d'un vell projecte obre noves possibilitats, nous horitzons. La Maranya s'ha plantejat des del primer moment, satisfer la manca d'ofertes participatives infantils-juvenils al nostre municipi. Després d'aconseguir-ho estiu rera estiu, arriba el moment d'engegar una nova i alhora vella idea de l'equip de monitors: omplir amb Maranya els caps de setmana. Fins ara havíem organitzat determinades activitats que coincidien amb dates assenyalades. Ara, la disponibilitat dels membres que componen la Maranya, permetrà molt aviat, que nens i nenes de Sant Joan, puguin participar i continuar en contacte amb tots nosaltres durant la resta de l'any. Aquest és el nou objectiu que se'ns planteja amb vista propers anys.

La Maranya

Escola Municipal de Belles Arts de St. Joan les Fonts

Mòdul I : Plàstica I - Plàstica II - Plàstica III - Plàstica IV

Programat per a alumnes de 7 fins aproximadament 13 anys, dividit en 4 mòduls (I, II, III i IV), diferenciats, bàsicament, per edats, maduresa manual i maduresa intel·lectual, tres conceptes que situen l'alumne en el mòdul més adient a les seves característiques.

La finalitat del taller de plàstica és donar les eines i l'ajut necessitaris per desenvolupar en el nen la necessitat d'expressar-se, i potenciar l'aprenentatge i observació del món exterior, per després aconseguir una aportació tant mental com sensorial en l'execució de treballs realitzats.

En els dos primers es potencia bàsicament el coneixement d'eines i materials i la seva correcta manipulació, canalitzats envers la lliure expressió de l'infant. En els dos darrers mòduls es dona un coneixement més ampli d'altres materials i tècniques més complexes, i es comença a donar molta més importància a la realització final del treball de l'alumne, sense deixar de costat la potenciació de la lliure expressió i experimentació.

Mòdul II: Dibuix, color, modelat, fotografia perspectiva

Programat per a alumnes a partir d'aproximadament 13 anys (sempre que la seva maduresa intel·lectual manual ho permeti), dividit en tres mòduls: dibuix i color I i II, i modelat.

El mòdul I és destinat bàsicament a joves, i treballa en l'aprofundiment de la tècnica del dibuix i del color. El mòdul II és una aula comuna per a adults i joves, amb les mateixes característiques de DCI però molt més ambiciosa en els objectius finals. Disposa periòdicament de model natural per treballar la figura humana.

Finalment, el mòdul de modelat i fotografia està destinat a joves i adults, i treballa en l'aprofundiment del coneixement d'aquestes tècniques.

Els dissabtes a la tarda, també es farà un curs de perspectiva.

INSCRIPCIÓ I INFORMACIÓ:

Del 13 al 29 de setembre, de 7 a 9 del vespre.

Lloc: Escola Municipal de Belles Arts, carrer Sant Antoni, núm. 12.

Tel. 29 12 02.

Edat: A partir dels 7 anys.

calaix de sastre

Amb aquesta secció volem fer un plafó on tothom qui vulgui pot "plantar" aquells petits anuncis: per comprar i vendre coses, per posar-se en contacte amb altres persones per realitzar activitats conjuntes, etc. Tindran una extensió màxima de mig foli a màquina, encara que ens reservem el dret de retallar-ho (sense que afecti el contingut) en cas de manca d'espai. Els podeu enviar, o deixar, a la Ctra. d'Olot, núm. 53 (El Soroll de les Fonts, "Calaix de sastre"). Aquests anuncis són gratuïts. La redacció es reserva el dret de publicar-ho si no compleix els propòsits d'aquesta secció.

➔ Es ven pis seminou a Sant Joan les Fonts. Uns 90 m², 4 habitacions, menjador-sala d'estar amb llar de foc, bany, cuina, una plaça de pàrquing i traster gran. c/ Enric Granados. ☎. 29 04 75. Truqueu de 13.30 a 14.30 h i de 21 a 23 h.

➔ Es ven ordinador compatible seminou. Tel. 29 07 39.

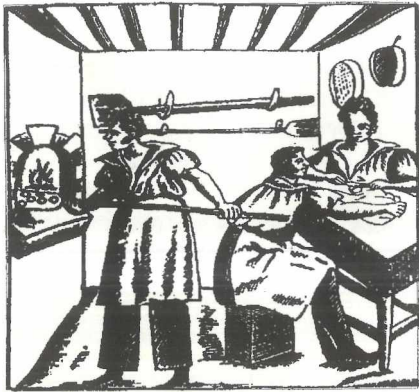
➔ Es fan classes d'anglès a tots nivells. ☎ 29 00 73 (Nuri).

➔ Venc bicicleta per a mainada, en molt bon estat. Tel. 29 04 82, de 8 a 9 del vespre.

➔ M'interessa comprar bicicleta per a dona, de segona mà però en bon estat. Truqueu al ☎ 68 74 90

VENDA DE PA ARTESÀ

J. DORCA

Carretera d'Olot núm. 39
St. Joan les Fonts
telf. 29 11 98

Properament servei de:
PASTISSERIA - REPOSTERIA - PIZZES PER ENCÀRREC

**OBRIM DIUMENGES AL MATÍ
DES DE LES 7 FINS A LES 14**

Horari: feiners de 2/4 de 8 fins a 2/4 de 2 i de 5 a 8

Festius: de 7 a 2

Dilluns no obrim

ESCOLA MUNICIPAL DE BELLES ARTS

inici
del curs
93 - 94

SANT
JOAN
LES FONTS

anuncieu-vos a

El Soroll De Les Fonts

Ctra. d'Olot núm. 53

Departament de Publicitat: Tel. 29 07 39

Redacció: Tel. 27 02 12